

फिजियोथेरापी सेवाको
होम सर्भिसको लागि

सम्पर्क नं. ९८४९७३२६९७,
०१-६६३३६५२ मध्यपुर
थिमि-४

मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको ९ औं नगरसभा सम्पन्न

भक्तपुर। मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको नगरसभाको ९ औं अधिवेशन आइतबार सम्पन्न भएको छ। नगरप्रमुख सुरेन्द्र श्रेष्ठको अध्यक्षतामा बसेको नगरसभाको नवौं अधिवेशनले आगामी आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ देखी आर्थिक वर्ष २०८३/०८४

सम्म तीन वर्षको राजश्व तथा आय प्रक्षेपणलाई सर्वसम्मत पारित गरेको छ। नगरसभा बैठकले नगर सभाबाट गठित समितिहरुको कार्य सञ्चालन कार्यविधि २०८०, नगरपालिकाद्वारा सञ्चालित नेपाल कोरिया मैत्री नगरपालिका अस्पताल सञ्चालन तथा व्यवस्थापन विधेयक २०८० पारित गरेको नगरप्रवक्ता एवम् वडा नं. ३ का वडाअध्यक्ष कृष्णहरि आचार्यले जानकारी दिनुभयो। बैठकले नगरपालिका क्षेत्र भित्रका सार्वजनिक सरकारी जग्गाको विवरण र नगरपालिकाको भौतिक सम्पत्ति विवरण अद्यावधिक गरि स्विकृत गर्न कार्यपालिकालाई अधिकार बाँकी पेज ७ मा

सप्ताहव्यापी ११औं राष्ट्रिय पोल्ट्री दिवस मनाइयो

ललितपुर। “कुखुराको मासु र अण्डाको परिकार स्वस्थ जीवनको आधार” भन्ने मूल नाराका साथ भेटेरिनरी अस्पताल तथा पशु सेवा केन्द्र ललितपुरको आयोजनामा सप्ताहव्यापी ११औं राष्ट्रिय पोल्ट्री दिवस कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ। सो अवसरमा शृङ्खला मासिक तथा स्टार एक्सप्रेसका प्रधान सम्पादक प्रवीण जोशी तथा नयाँ स्वाभिमान अनलाइनका कृष्ण प्रसाद चापागाई सम्मानित भएका छन्। कुखुराको स्वस्थ मासु तथा अण्डाको पौष्टिकताका बारे जनचेतना अभिवृद्धि गरि यस संग सम्बद्ध सरोकारवाला कुखुरापालक व्यवसायी हरूलाई आर्थिक समुन्नतिमा टेवा पुर्याउने उद्देश्यले २०७० देखि निरन्तर रुपमा संचालन गरिएको राष्ट्रिय पोल्ट्री दिवस तथा पशुजन्य पदार्थ उपभोग प्रवर्द्धनको ११औं शृंखला अन्तर्गतको कार्यक्रमलाई प्रभावकारी भूमिका निभाएकाले उक्त सम्मान गरिएको हो। उक्त कार्यक्रम भेटेरिनरी अस्पताल तथा सेवा विज्ञ केन्द्र ललितपुरका वरिष्ठ पशु विकास अधिकृत डा.रामप्रकाश प्रधानको अध्यक्षता तथा केन्द्रीय रिफरल पशु चिकित्सालय त्रिपुरेश्वरकी सह सचिव डा. शर्मिला चापागाईको प्रमुख आतिथ्यता एवं पशु सेवा तालिम केन्द्र बागमति प्रदेश ललितपुरका निमित्त वरिष्ठ तालिम अधिकृत, वासुदेव नाथ, नेपाल भेटेरिनरी एसोसिएशनकी

नेपालभाषाका किताबहरु अब विश्वको हरेक कुनाकाप्चामा पढ्न सकिने

ललितपुर। काठमाडौं महानगरपालिकाकी उपप्रमुख सुनिता ङ्गोलले नेपालको भाषा, कला, साहित्य, संस्कृति सम्बन्धि पुस्तकहरुलाई विश्वव्यापीकरण गर्नुपर्नेमा जोड दिएकी छिन्। आज विहिवार त्रिभुवन विश्वविद्यालय नेपालभाषा केन्द्रीय विभागको ई लाइब्रेरीको समुद्घाटन कार्यक्रममा उपप्रमुख ङ्गोलले यस्तो जोड दिएकी हुन्। कार्यक्रममा बोल्दै ङ्गोलले नेपालभाषाको साथमा नेपालकै भाषा, कला, साहित्य, संस्कृतिको साथमा नेपालसंग जोडिएका हरेक क्षेत्रको बाँकी पेज ७ मा

बौद्ध धर्मावलम्बीहरुले मनाए लिच्छवीकालिन सम्यक दान पर्व

भक्तपुर। माघे संक्रान्तिको अवसरमा भक्तपुरका बौद्ध धर्मावलम्बीहरुले सोमवार धुमधामले लिच्छवीकालिन सम्यक दान पर्व मनाएका छन्। माघे संक्रान्तिमा नेवार समुदायले घिउ चाकुका साथै तिलको लड्डु खाने प्रचलन रहेको छ। त्यसैले नेवार समुदायले यस दिनलाई घ्य चाकु सल्लु र हाम्व सल्लु पनि भन्ने गर्दछन्। हाम्व सल्लुको अवसरमा हरेक वर्ष मनाइने सम्यकदान पर्व बौद्ध धर्मावलम्बीहरुले ऐतिहासिक एवं साँस्कृतिक बाँकी पेज ७ मा

खुलामञ्चमा फुटवल ग्राउण्ड बनाउने योजनाको विरोध

काठमाडौं। काठमाडौं महानगरपालिकाले खुलामञ्चमा फुटवल ग्राउण्ड बनाउने भएपछि विरोध सुरु भएको छ। आइतवार ‘मुक्त टुँडिखेल’ अभियानका अभियन्ताहरुले विज्ञप्ती जारी गरी महानगरको सो योजनाको विरोध गरेका छन्। मुक्त टुँडिखेल (अकुपाई टुँडिखेल)का संयोजक विजय श्रेष्ठले जारी गरेको विज्ञप्तीमा खुलामञ्चको आफ्नै साँस्कृतिक, ऐतिहासिक र प्राकृतिक महत्व रहेकाले यहाँ फुटवल ग्राउण्ड बनाउँदा त्यसले ती गतिविधिमा असर पुऱ्याउने भन्दै विरोध जनाएका हुन। ‘मुक्त टुँडिखेल’ अभियानले यहाँ कुनै प्रकारको निर्माण वा हस्तक्षेप गर्नु गलत भएको बताएका छन्। हाल ताला लगाइ बाँकी पेज ७ मा

माघे संक्रान्तिको दिन उत्पत्ति भएका नारायण : तिलमाधव

भक्तपुर। भक्तपुरको टौमढी स्थित धार्मिक ऐतिहासिक एवं साँस्कृतिक महत्त्वले भरिएको तिल माधव नारायणको मन्दिर अवस्थित छ। विश्व सम्पदा सूचिमा सुचिकृत यो मन्दिर दुई तल्ले शैलीमा निर्मित छ भने छाना पित्तलले छाइएको छ। मन्दिर पश्चिमतर्फ मुखाकृत रहेको यो मन्दिरमा तिल नारायणको शिला मूर्ति स्थापना गरिएको छ। माघे संक्रान्तिको दिन उत्पत्ति भएको मानिने भएकाले तिल माधव नारायण भनिएको मान्यता छ। भगवान तिल माधव नारायण माघे संक्रान्तिको दिन उत्पत्ति भएको मानिनुमा पनि एउटा रोचक किम्वदन्ती रहेको पाइन्छ। किम्वदन्तीअनुसार कुनै समय भादगाउँका एक महाजनले

तिलको व्यापार गर्ने गर्थे र जति व्यापार गरेपनि तिलमा कुनै कमी देखिएन। आफ्नो व्यावसाय भन् भन् राम्रो हुँदै जानुमा महाजन आफैँ अचम्म पर्दै थिए। एकदिन महाजनले तिलको विउमा भगवान विष्णुको मूर्ति फेला पाउँछन्, त्यो दिन माघको संक्रान्तिको हुन्छ। त्यो बेलादेखि भादगाउँका बासिन्दाहरु भगवान विष्णुको कृपाले अन्न र श्रीसम्पत्तिको निरन्तर वृद्धि हुन्छ भन्ने जनविश्वासका साथ माघे संक्रान्तिको दिन तिल माधवको मूर्ति बनाई पूजा गर्न थालेको भनाइ छ। त्यसैले माघे संक्रान्तिको दिन मन्दिरमा विशेष गरेर ध्यूचाकुसंगै तिल पनि चढाइने गरिन्छ। यस बाँकी पेज ३ मा

कमजोर हुँदै गएको माघेसंक्रान्तिको महिमा

डा. मीन श्रीस

माघेसंक्रान्ति र साउनेसंक्रान्ति खासगरी याम अर्थात ऋतु (कभवकयल) परिवर्तनसँग सम्बन्धित चाड हो। उँभौली (गर्मी) यामको प्रारम्भमा पहिलो चाडको रुपमा माघेसंक्रान्ति तथा उँधौली (जाडो) यामको प्रारम्भमा पहिलो चाडको रुपमा साउनेसंक्रान्ति मनाउने गरिन्छ। सौर्य तिथिका हिसाबले माघ महिनाको पहिलो दिन सूर्य मकर रेखामा प्रवेश गर्दछ। यो दिन पृथ्वीको उत्तरी गोलार्धमा वर्षभरिको सबैभन्दा छोटो दिन, लामो रात र न्यून तापक्रम हुन्छ। माघेसंक्रान्तिकै दिनदेखि सूर्यले मकर रेखा (तचयउध्व

या अबउचध्वयचल) बाट उत्तर कर्कट रेखा (तचयउध्व या अबलअभच) तर्फको यात्रा प्रारम्भ गर्ने भएकाले दिन लामो, रात छोटो र तापक्रम बृद्धि हुँदै जान्छ। सूर्य उत्तरायणको समयावधि अर्थात माघेसंक्रान्तिदेखि असार मसान्तसम्मको अवधिलाई उँभौली वा गर्मी याम भनिन्छ। उँभौलीको प्रारम्भमा प्राचीनकालदेखि नै मगरात सभ्यतामा माघेसंक्रान्ति मनाउने चलनको विकास भएको बुझिन्छ। मगर समाजमा यो चाडलाई माघेसंक्रान्ति, माघ्यासंक्रान्ति, माघेसंकराइ, मिनाम ल्हस आदि नाम दिइएको पाइन्छ।

माघेसंक्रान्तिमा धनुवाण तथा सिकार खेल्ने, वनजंगलमा

गएर तरुल, गिठा-भ्याकुर जस्ता कण्ठमुल संकलन गर्ने र सिस्नो खेल्ने परम्पराले सिकारी तथा फल-कन्दमूल संकलन युग (जगलतप्लन नवतजभचप्लन वनभ) को भल्को दिन्छ भने भोप्ल्यानी (वारीमा उमेका जौका मुना) उखेलेर पितृलाई चढाउने तथा मानिसले सिउरिने र दहीचामलको सेतो टीका लगाउने चलनले सिकारी युगबाट भर्खर पशुपालन र कृषि युगमा प्रवेश गरेको समयलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ। सिकारी युगको अन्त्यतिर पशुपालन तथा कृषि कर्म गरेर स्थायी रुपमा बसोबासको जीवनशैली (कभमभलतवचथ पिभ) अपनाएपछि मगर बाँकी पेज २ मा

माघे.....

दिन गुठीले पनि पूजा पठाउने चलन रहेको छ । भगवान माधव नारायणलाई त्यसदिन ध्यू चाकू र तिल अर्पण गर्ने र भगवानको शरिरभरि ध्यूको लेपन गरिन्छ । उक्त ध्यू चारदिनसम्म मूर्तिमा राखि विसर्जन गरिन्छ । विसर्जन पश्चात प्रसाद स्वरुप ध्यू भक्तजन लाई वितरण गर्ने परम्परा रहेको छ ।

भगवान नारायणको नाइटोमा लगाएको ध्यू यदि सन्तानको चाहा हुने महिला अथवा लामो समयसम्म विवाह भएर बच्चा नभएका महिलाले ग्रहण गरेमा सन्तान प्राप्त हुने धार्मिक विश्वास रहेकाले संक्रान्तिको दिन सन्तानको चाहाराख्नेहरु पूजा सामग्री लिएको भगवान दर्शन गर्न आउँछन् भने त्यस्तै प्रसाद ग्रहणका लागि आउने गरेको बताइएको छ । यो मन्दिर कस्ले कहिले निर्माण गरेको हो भन्ने कुनै अभिलेख पाइदैन । तर पनि मन्दिर लिच्छवीकालमा निर्माण भएको हुन सक्ने इतिहास अध्येताहरुको भनाइ छ ।

अहिले मन्दिर मर्मत सम्भार गरि सुन्दर बनाइएको छ । काठको कलाकृतिले भरिएको टुडाल र मन्दिरमा राखिएको तोरणले मन्दिर अब्भै सुन्दर देखिएको छ । मन्दिरका मूल ढोका ठिक अगाडि अग्लो खम्बामा विराजमान रहेको गरुण मूर्ति राखिएको छ । दायाबाया स्थापना गरिएका खम्बामा नारायाणका अस्त्रहरु राखिएका छन् । त्यहि अस्त्रहरु राखिएको भित्र ढुंगा विछाइएको छ जहाँ परापूर्वका कालमा एकजना भक्तजनले नारायणको तपस्या गर्दा गदै त्यहि भासिएको भन्ने कथन रहेअनुसार त्यहा कसैले पनि नटेक्ने मान्यता रहेको पाइन्छ ।

नारायणलाई जनैधारण नारायण पनि भनिन्छ । त्यसले गर्दा भगवान नारायणलाई छोरी मान्छेले छुनु नहुने विश्वास गरिन्छ । यहा भगवानको फोटो खिच्न नपाइने यस मन्दिरमा पूजारीमात्र प्रवेश गर्ने नियम छ । भक्तजनले बारिहैवाट दर्शन गर्ने गर्दछन् । हरेक दिन मन्दिर दैनिक विहान ४:०० बजे खोलि बेलुकी

८:०० बन्द हुने दैनिक नित्यपूजा भने विहान ५: ३० बजे गरिने र बेलुकी सन्ध्या आरति ५ बजे हुने गरेको छ ।

यस मन्दिरमा दर्शनका लागि दैनिक भक्तजन आउने गरेतापनि विशेष गरेर माघे सक्रान्ति, जनै पूर्णीमा, र ठूला पर्वमा भक्तजनको उल्लेख्य मात्रामा भीड हुने गर्दछ ।

त्यसैगरि मन्दिरभित्र स्थापना गरिएको नारायण मूर्ति तिन हातमात्र रहेको देख्न सकिन्छ । यसको एउटा किम्वदन्ति रहेको छ । मन्दिरमा पूजारीको रुपमा कार्य गर्दै आएका अभिषेक शर्माका अनुसार लच्छवीकालमा युद्ध हुदा हात आफै काटेपछि, त्यहाबाट भमरा उत्पन्न भई सबैलाई टोक्दा युद्धमा आएकाहरु भागेको भन्ने भनाइ छ । यस मन्दिरमा तिल माधव नारायण लगायत अन्य विभिन्न देवीदेवताहरुको मूर्ति स्थापना गरिनुसाथै मन्दिर पनि रहेको छ ।

ज स अ नु स । र सूर्यनारायण मन्दिर र तिलकेश्वर महादेव मन्दिर रहेको छ भने

यहाँ परापूर्वकाल देखिको इनार पनि रहेको छ । त्यसैगरि वराहको मूर्ति , कुमार, राधाकृष्ण, मक्ष्य नारायण, कामारुकामाक्ष्य ,सत्य नारायण, राम सिता, हनुमान लागायतको दर्शन गर्न सकिन्छ ।

मन्दिरमा रहेको अर्को कथन अनुसार मन्दिर अगाडि रहेको अग्लो खम्बामा अवस्थित गरुडको मूर्तिमा विहान दैनिक नित्यपूजा पश्चात मन्दिर अगाडिबाट गरुडको मूर्तिमा जलले अभिषेक गर्ने गरिएको छ अभिषेक गरिएको जन शरिरमा पर्दा हातखुडा दुखेको निको हुने र खम्बामा अडेस लगाउँदा कम्मर दुखेको निको हुने जन विश्वासले मनिसहरु सधै आउने गरेको बताइएको छ ।

मन्दिरमा तिल माधव नारायण मन्दिर स्थल सुधारा समिति पनि रहेको छ । उक्त समितिमा मन्दिरको मर्मत सम्भार गर्ने व्यवस्थापन गर्ने लगायतका कार्यहरु गर्ने गर्दछ । यस मन्दिरमा सामूहिक बेल विवाहको आयोजना गरिनुको साथै चर्तुमास भरि पूराण लगाउने पनि गरिएको छ।

अस्ट्रेलिया आउँदा केके ल्याउनु हुन्छ ?

हेमन्त काफ्ले

नेपालबाट सिङ्नी आएका एक विद्यार्थीले साथीभाइको लहलहैमा लागेर १२ प्याकेट चुरोट ल्याए तर उनले आफूले ल्याएको सामान अर्थात् सुर्तीजन्य पदार्थको बारेमा आगमन फारममा केही भरेनन्। पढ्न आएका विद्यार्थीले पहिलो आगमनमै विमानस्थलमा तीन सय पचास डलर जरिवाना तिर्नुपऱ्यो।

नेपाली अभिभावकले छुपी र गुन्डुक अनि सुकुटी बोकेर आउँदा विमानस्थलमा निकै ठूलो सास्ती मात्रै बेहोर्नु परेन भने ठूलै जरिवाना समेत तिर्नु परेको घटना भर्खरैको मात्र हो।

पशुपंक्षीमा देखिने 'फुट एन्ड माउथ' संक्रमक फैलिइरहेको इन्डोनेसियाबाट अस्ट्रेलिया फर्केका एक यात्रुलाई, जैविक सुरक्षा नियम उल्लंघन गरेको भन्दै करिब तीन हजार डलर जरिवाना गरिएको समाचार भर्खरै सार्वजनिक भएको छ।

आगमन फारम भर्दा आफूले ल्याएको खानेकुराकाबारे जानकारी नगराएको भन्दै अधिकारीहरूले ती यात्रुमाथि जरिवाना गरेका हुन्।

विमानस्थलमा गन्धबाट सामान पत्ता लगाउने कुकुरलाई बायोसेक्युरिटीका लागि खटाइएको हुन्छ र यिनले यस्ता खानेकुराहरू सहजै सुँघेर पत्ता लगाउने गर्छन्।

अस्ट्रेलिया बसोबास वा अध्ययन गर्न आउनेले के सामान ल्याउन पाइन्छ र के पाइँदैन भन्ने कुराको हेक्का राख्न सक्नुपर्छ नत्र सानो गल्तीले ठूलो सजायको भागीदार बन्नुपर्ने हुन्छ।

अन्य देशबाट अस्ट्रेलिया भित्रँदा अस्ट्रेलियाली कानुनले देशभित्र ल्याउन दिने र नदिने सामग्रीबारे तपाईंलाई ज्ञान हुनु आवश्यक छ। आयातसम्बन्धी नीतिहरू समय समयमा परिवर्तन हुन सक्छन्, त्यसैले पनि यससँग अध्यावधिक रहन जरूरी देखिन्छ।

अस्ट्रेलियाको जैविक सुरक्षा कानुनले

(बायोसेक्युरिटी कानुन) हानिरहित देखिने तर यहाँको वातावरण र कृषिमा विनाशकारी प्रभाव पार्न सक्ने केही वस्तुहरूको आयातलाई निषेध गरेको छ। कृषि, पानी र वातावरण विभागले बायोसेक्युरिटी इम्पोर्ट कन्डिसन्स सिस्टममाफर्त देशमा आयात गरिएका उत्पादनहरूको नियमन गर्छ।

ताजा फलफूल र तरकारी, मासुका उत्पादनहरू, चामल, गोडागुडी, अण्डा र ताजा पानीको माछा जस्ता खाद्य सामग्री विशेष अनुमतिबिना अस्ट्रेलिया ल्याउन पाइँदैन। व्यावसायिक अनुमति पाएका प्याकेज बीउहरू र व्यक्तिगत प्रयोगको लागि डाक्टरले प्रेसक्रिप्सन लेखेर दिएका औषधिहरू भने ल्याउन पाइन्छ।

यदि कुनै यात्रुसँग जैविक सुरक्षालाई हानि पुग्ने सामग्री छ र उनले त्यसको जानकारी दिएनन् या त्यसलाई फालेनन् भने उसले ठूलै जरिवाना तिर्नुपर्ने हुन्छ, या मुद्दा चल्नुका साथै देशमा प्रवेशबाट रोक लाग्न सक्छ।

देशभित्र ल्याउन पाउने र नपाउने सामग्रीको बारेमा जानकारी राख्न, र त्यससम्बन्धी कानुनको पालना गर्ने, यात्रुको जिम्मेवारी हो। विदेशबाट आइपुग्दा सबै यात्रुहरूले अनिवार्य आगमन फारम भर्नु पर्दछ। अभिभावक बोलाउने छोरा छोरीले यस विषयमा अभिभावकलाई प्रष्ट नपार्दा अनेकन झमेलामा परेको समाचार सुनिने गर्छ।

जैविक सुरक्षालाई जोखिममा पर्ने कुनै पनि सामान जस्तै खाद्य पदार्थ, पशु उत्पादनहरू, बोटबिरूवा र काठका सामग्री आफूसँग छ भने, उक्त काठमा उल्लेख गर्न जरूरी हुन्छ।

बायोसेक्युरिटी अधिकारीहरूले कार्डमा लेखिएका सामानहरूको निरीक्षण गर्छन् र ती सामान सुरक्षित छन् कि छैनन्, देशभित्र लग्न दिने कि, फिर्ता पठाउने कि, त्यसको विनाश गर्ने भनेर निर्णय गर्छन्।

अस्ट्रेलियामा धेरै वस्तुहरूलाई

अनुमति छ र विभागले विशेष आयात अनुमति प्रदान नगरेसम्म हानिकारक कीरा र रोगहरू निस्त्याउने वस्तुहरूलाई निषेध गरिएको छ।

त्यस्तै, यात्रुहरूले ताजा पानीको माछा ल्याउन पाइँदैन। माछा ल्याउने हो भने त्यो नुनिलो पानीको हुनुपर्छ, र तिनको भित्रका सबै अंगहरू निकालिएको हुनुपर्छ।

दुग्धजन्य पदार्थ, केक, मह, र समुद्री खानालगायत अन्य खाद्य पदार्थहरूको निरीक्षण गरिन्छ। चामल, दाल र बालीको बीउ जस्ता वस्तुहरू निजी प्रयोगको लागि ल्याउन प्रतिबन्धित छन्।

चामल, गोडागुडी, जस्तै बीउ, सिमी, चना, भटमास, दाल, आदिको उत्पादन अस्ट्रेलियामा निकै राम्रो छ। गहुँ, जहुँ, काँचो बदामजस्ता बीउहरू पनि यही वर्गमा पर्दछन्।

कुनै वैध आयात अनुमति बिना, अण्डा, जीवित जनावरहरू, विरूवाहरू, कटिडहरू, काठका उत्पादनहरू र अन्य जैविक सामग्री पनि ल्याउन पाइँदैन।

सामानहरू आफूले ल्याएको छु भनेर आगमन फारममा जानकारी नदिए जरिवाना तिर्नुपर्ने हुन्छ। यस्ता जरिवानाहरू चार सय डलरदेखि माथिका छन्।

जैविक सुरक्षा अधिकारीले ठाउँको ठाउँ नै तिराउन सक्ने सबभन्दा ठूलो जरिवाना रकम भनेको मासुको उत्पादनको लागि हो, जुन २६०० डलरको जरिवाना हुन्छ।

जैविक सुरक्षाको लागि हानिकारक हुने सामान कसैले जानकारीबिना भित्र्याउन खोजेमा, उक्त यात्रुलाई अस्ट्रेलिया भित्रनबाट निषेध गर्न पनि सकिने अस्ट्रेलियन अध्यागमन विभागसँग अधिकार हुन्छ।

यदि कुनै गैर-अस्ट्रेलियाली व्यक्तिले देशमा ल्याउन नपाउने सामानको बारेमा जानकारी नदिइकन ल्याउन खोजेमा, उनको भिसा समेत खतरामा पर्न सक्छ, चाहे त्यो विद्यार्थी भिसा, ४५७ भिसा, ट्रान्जिट भिसा तथा पर्यटक भिसा जुन पनि हुन सक्छ। यस्तै कारणले मानिसहरूको भिसा रद्द गरिएका उदाहरणहरू पनि छन्।

हतियारजस्ता सामग्री अनुमतिबिना अस्ट्रेलियामा ल्याउन पाइँदैन। त्यसैले, हतियार भित्र्याउनका लागि सम्बन्धित राज्य र प्रहरी बलको अनुमति आवश्यक हुन्छ, नेपालबाट उपहारस्वरूप ल्याइने खुकुरी पनि हतियार अन्तर्गत पर्न सक्दछ।

निजी प्रयोगका लागि औषधी ल्याउन पाइन्छ तर त्यसको लागि डाक्टरले अंग्रेजी भाषामा लेखिएको प्रेस्क्रिप्सनको आवश्यकता रहन्छ।

पाँच मुलुकले गरे यमनका हुथी बिद्रोहीमाथि आक्रमण

एजेन्सी । अमेरिका, बेलायतसहित पाँच मुलुकले यमनमा इरान समर्थत हुथी विद्रोहीमाथि आक्रमण गरेको छ। बिहीबार हुथी विद्रोहीमाथि लक्षित गरी अमेरिका र उसका सहयोगी देशहरूले यमनमाथि दर्जनौं हवाई आक्रमण गरेको अन्तर्राष्ट्रिय सञ्चारमाध्यमहरूले जनाएका छन् ।

इजराइल-हमास युद्धपछि नोभेम्बर यता हुथी विद्रोहीले रेड सीमा दुई दर्जनभन्दा बढी हवाई र ड्रोन हमला गरेको थियो । एक साताअघि अमेरिकाका राष्ट्रपति जो बाइडेनको प्रशासन र अन्य मुलुकले हुथी विद्रोहीलाई रेड सीमा आक्रमण तत्काल रोक्न र नरोके ठूलो मूल्य चुकाउनुपर्ने चेतावनी दिएको थियो ।

द न्युयोर्क टाइम्सका अनुसार चेतावनीका बाबजुद हुथी विद्रोही पछि नहटेपछि अमेरिका लगायतका देशहरूले यमनमा हुथीलक्षित हवाई आक्रमण गरेको हो । हुथी विद्रोहीले गाजामा इजराइलले गरेको आक्रमणको विरूद्धमा रेड सीमा आक्रमण गरेको बताउँदै आएको छ ।

‘यसले हाम्रा अधिकारीमाथि आक्रमण गर्ने र विश्वकै सबैभन्दा महत्पूर्ण तथा संवेदनशील क्षेत्रमा पारवहनको अधिकार खतरामा पार्न खोज्नेलाई हामी छोड्दैनौं भन्ने सन्देश गएको छ,’ हुथीमाथि आक्रमणपछि अमेरिकी राष्ट्रपति बाइडेनले भनेका छन् । मध्यपूर्वका अमेरिकी समर्थत देशहरू कतार र ओमनलगायतका देशहरूले रेड सी मा हुथीविरूद्ध आक्रमण हुँदा हिजबुल्लाहलगायतका अन्य विद्रोही शक्तिहरू पनि प्रत्याक्रमणमा उत्रिन सक्ने र यसले लामो युद्धको सुरूवात हुन सक्ने बताउँदै तत्काल आक्रमण नगर्न अनुरोध गरेको थियो । तर बिहीबार अमेरिकाले हुथी विरूद्ध आक्रमण गर्ने निर्णय गरेपछि बेलायतले समर्थन जनाएको थियो ।

नेदरल्याण्ड्स, अष्ट्रेलिया, क्यानडा र बहराइनले भने गुप्तचर र अन्य सहयोग उपलब्ध गराएको थियो । हुथी विद्रोहीविरूद्धको आक्रमणमा अमेरिकालाई सघाउने बहराइन एकमात्र अरब देश बनेको छ । बेलायत सधैं स्वतन्त्र पारवहन र व्यापारको पक्षमा उभिन्छ,’ आक्रमणपछि बेलायतका प्रधानमन्त्री ऋषि सुनकले भनेका छन् । आक्रमणपछि हुथीका विदेशमन्त्रीले विज्ञप्ति जारी गर्दै अमेरिका र बेलायतलाई ठूलो मूल्य चुकाउन तयार रहन चेतावनी दिएका छन् ।

इजराइल-हमास युद्धको सय दिनमा साढे २३ हजार प्यालेस्टिनियन मारिए

एजेन्सी । इजराइल-हमास युद्धको सय दिन पूरा भएको छ । अक्टोबर-७ मा हमासले इजराइलमा अकस्मात आक्रमण गर्दा त्यहाँ १० जना नेपालीसहित १२ हजार मानिस मारिएका थिए । त्यसपछि इजराइलले हमासविरूद्ध युद्धको घोषणा गरी गाजामा लगातार आक्रमण गर्दै आइरहेको छ ।

इजराइली आक्रमणबाट निर्दोष नागरिकहरू मारिन थालेपछि अन्तर्राष्ट्रिय दबाव बढ्दै जाँदा नोभेम्बर अन्तिममा युद्धको ४८ दिनपछि इजराइलले गाजामा युद्धविराम गरेको थियो । एक साताको युद्धविराममा हमासले इजराइलबाट बन्दी बनाएर लगेका नेपालका विपिन जोशीसहित २३९ जनामध्ये १३६ जनालाई बन्धकमुक्त गरेको थियो । त्यतिबेला इजराइली जेलबाट सयौंको संख्यामा प्यालेस्टिनियन नागरिकहरू मुक्त भएका थिए ।

पछि हमासले सहमति विपरीत युद्धविरामको समयमा इजराइलमा आक्रमण गरेको भन्दै युद्धविराम भंग भएपछि इजराइलले अब्भै सशक्त ढंगले गाजामाथि आक्रमण विस्तार गरेको थियो । हमासले बन्धक बनाएको एक सयभन्दा बढी व्यक्तिहरूलाई मुक्त नगरेसम्म र गाजाबाट हमास लडाकुलाई सखाप नपारेसम्म गाजामा आक्रमण नरोकिने इजराइलले बताउँदै आएको छ ।

कयौंपटक संयुक्त राष्ट्रसंघले युद्धविरामको आह्वानलाई बहुमतले पारित गरेपनि इजराइलले त्यसलाई अस्वीकार गर्दै आएको छ । सुरक्षा परिषदले गाजामा युद्धविराम गर्ने प्रस्ताव पारित गरेपनि अमेरिकाले त्यसलाई भिटो प्रयोग गरी निष्क्रिय तुल्याएको थियो ।

इजराइलले गाजामा निहत्थाहरूको नरसंहार गरेको भन्दै दक्षिण अफ्रिकाले अन्तर्राष्ट्रिय अदालतमा ऊ विरूद्ध मुद्दा दायर गरेको छ । इजराइली प्रधानमन्त्री बेन्यामिन नेतन्याहूले गाजामा हमास लडाकु समाप्त नभएसम्म आफूहरूको आक्रमणलाई कसैले रोक्न नसक्ने बताएका छन् । ‘न त हेग, न त कुनै दुष्ट समूह, कसैले हामीलाई रोक्न सक्दैन,’ प्रधानमन्त्री नेतन्याहुले भने ।

सय दिनको अवधिमा गाजामा २३ हजार ८४३ मृत्यु भएको अन्तर्राष्ट्रिय सञ्चारमाध्यमहरूले जनाएका छन् । त्यस्तै ६० हजार घाइते भएका र लाखौंको संख्यामा नागरिक विस्थापित भएका छन् । अल जजिराका अनुसार इजराइलले गाजा आक्रमणमा ५४ बिलियन अमेरिकी डलर खर्च गरेको उल्लेख गरेको छ ।

थिमि टाइम्स

साप्ताहिक

— समाजमा हल्ला गरेर, कराएर, गुनासो गरेर, निन्दा गरेर, पार्टी खोलेर, आन्दोलन गरेर मात्र सुधार हुन सक्दैन, त्यसको लागि भावनाको जागृति र विचारहरूमा प्रगतिको आवश्यकता पर्दछ ।

- लियो टाल्सटाय

वर्ष १७ अङ्क २२ नै.सं. ११४४ २०८० माघ ०३ बुधबार
17 Jan. 2024 Wednesday

सम्पादकीय

नसुधिएको देशको राजनीति !

नेकपा एमाले, नेपाली कांग्रेस, नेकपा माओवादी, नेकपा एस र राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीलगायत नेपालमा दर्जनौंको संख्यामा राजिनीतिक पार्टीहरु रहेको छ । यी पार्टीहरुको प्रमुख उद्देश्य भनेको सत्ता प्राप्ति हो । तर नेपाली जनताले यी मध्ये कुनै पनि पार्टीलाई सत्ता संचालनको लागि स्पष्ट बहुमत दिएको छैन । जसको कारण पनि देशमा विगत लामो समय देखि साना ठूला राजनीतिक दलहरुको मिलिजुलि सरकार बन्ने गरेको छ । जसको कारण पनि कुनै एक दलले लामो समय सत्ता संचालन गर्न असफल रहेको अवस्था छ । जसले देशको राजनीति पनि अस्थिर बन्न पुगेको छ ।

अर्को तर्फ नेपालमा संघीय संरचना अनुरूप तीन तहको सरकारको कल्पना गरी प्रदेश सरकार र स्थानीय सरकार पनि अस्तित्वमा रहेको अवस्था छ । केन्द्र अर्थात् सिंहदरवारको केन्द्रीकृत शासन गाउँ गाउँ पुर्‍याउने परिकल्पना अन्तर्गत पनि तीन तहको सरकार बनेको हो । तर नेपालको विडम्बना मान्नु पर्दछ कि केन्द्र र प्रदेशका सरकारहरु अस्थिर बन्दा देशले आम नागरिकका अपेक्षाहरु पुरा गर्न सकेको छैन । साथै देशमा अस्थिरताकै कारण पनि भ्रष्टाचारजन्य कार्यहरु र विभिन्न आर्थिक अनियमितताका घटना सतहमा नै देखिने गरेको छ । यी बेथितिका बिरुद्धमा जब सदन र सडकबाट आन्दोलनको माहोल बन्ने गर्दछ । तब छानविन समिति बनाएर तिनको अनुसन्धानका लागि समिति गठन गर्ने र ती समितिबाट केही अनुसन्धान गरेको देखाउँदै तीनका प्रतिवेदनहरु कुनै कुनामा लगेर थन्काउने गर्दा बेथिति बिरुद्ध कुनै कारवाही नहुने र भए पनि साना तहकालाई सामान्य कारवाही गरेको देखाएर दवाउने प्रपृतिका कारण पनि बेथिति मौलाउने गरेको छ । यस विषयमा अवस्य पनि नयाँ तथा पुराना राजनीतिक दलले सोचन आवश्यक छ । दलका नेताहरु अब भने सुध्निनु आवश्यक छ ।

अण्डा नफोर्नेसँग अम्लेटको सौदा

संकेत कोइराला

‘ओहो सुवर्णशम्शेर कत्रो धनी मानिस कलकत्तामा तपाईंले देख्नु नै भएको छैन । भान्छाघर जहाँ चौबीसै घण्टा भान्छे बसेर पकाइरहन्थे । किसिम किसिमका नोकरहरु । जहाँ गएपनि घर, व्यापारिक केन्द्र र उहाँको पुस्तकालय पनि भव्य थियो । चट्ट गएर पुस्तकालयमा बस्यो, नोकरचाकर त्यहीं नै आइरहन्थे । जे माग्यो त्यो ल्याइदिन्थे । अब त्यस्तो जीवन त बिताउने सक्दिन । यति हुँदाहुँदै पनि सुवर्णशम्शेरजीको पीडा पनि मलाई थाहा छ । जसलाई तपाईं महान सुखी भन्थानुहुन्छ, त्यो महान दुखी हुन्छ । सुवर्णजीको दुख हामीलाई थाहा छ । हामीलाई जति थाहा छ, त्यो भन्दा सयौं गुणा बढी उहाँलाई नै थाहा छ । उहाँको माहिला छोरा जसमाथि उहाँको सारा भर र विश्वास केन्द्रित थियो । तर, त्यही छोराको अत्यायुमै मृत्यु भयो ।’

आफ्नो स्मरणमा सुवर्णशम्शेरलाई यसरी अटाउने नेपाली कांग्रेसका संस्थापक नेता कृष्णप्रसाद भट्टराई स्वयं आफू कहाँ छन्, पत्तो छैन । निष्काम, कर्मयोगका यी दिव्यपुरुष आखिर जीवनको उत्तरार्द्धमा न हाँसको चाल, न बकुल्लाको चालजस्तै परिचर्याहीन बनाइए । सम्झाउनी विर्साउनीका रुपमा उका नाममा रहेको आश्रम एउटा आस्थापुञ्ज धाम हुनुपर्नेमा एउटा क्लबको हैसियत पनि लिन सकेको छैन । दुखका बेला पूरै कांग्रेस पार्टी नै काँध हाल्ने सुवर्णशम्शेरको फोटोमा कांग्रेसजन फूल, अविर त धस्काउँछन् तर रुचिसाथ नाम लिँदैनन ।

बीपी पत्नी सुशीला नाचेर कमाएको पैसाले चना किनेर कार्यकर्ता पाल्थिन् । भीमबहादुर तामाङ फूलमा पानी हाल्थे । गिरिजाप्रसाद कोइराला, सुशील कोइरालाले खोले फाँडो जुटाउन पत्रिका बेच्ने कामसम्म पनि गरे । रेलमा भेटेर ल्याएको एउटा लावारिस केटोलाई बीपीले पढाई, बढाई भारतीय साहित्यको ज्वाजल्यवान सितारा बनाए । जुन व्यक्ति फणिश्वरनाथ रेणुका नाममा भारतमा अजर अम्वर छ । रेणुले बीपी कोइरालाका अधिकांश पुस्तक हिन्दीमा अनुवाद गरेका छन् । गिरिजाप्रसादका दौतरी जसलाई बीपीले सहोदर भाइको बोली व्यवहार दिएका थिए ।

पुराना राजनीतिज्ञ शिव कंगाल बीपीको घरमा पाहुना भएर जाँदा चिया ल्याउन अन्हाउने खुमबहादुर खड्का भ्रष्टाचार मुद्दामा पुलिस गेष्टहाउसको पाहुना हुँदै गोलोकमा पुगिसकेका छन् । उनको आतिथ्यमा चिया पिउने शिव कंगाल महाकंगाल भएर भीखको जिन्दगी बाँचिरहेका छन् । बीपीको सपनामा टेकेर आफ्नो सपना

साकार बनाउनेहरु कांग्रेसभित्र समाजवादका व्याख्याता भएका छन् । उनीहरु हाक्काहाक्की भन्ने गर्छन्- ‘मेरो जीत र हार नै बीपीले कल्पना गरेको समाजवादको अन्तिम प्यारामिटर हो ।’

भोग विलास र सुख सुविधामा हैन, नेताको उचाई इमान्दारी र निष्ठामा चहकिलो बन्दै जान्छ । त्याग नेतालाई खाने अचुक अस्त्र हो । विश्वका कुनै पनि राजनेता सुख, दुखलाई समभावमा हेर्ने चरित्रका कारण मर्यादाको उपल्लो श्रेणीमा पुगेका छन् । दक्षिण अफ्रिका मात्र हैन, अफ्रिकी भूगोल नै नेल्सन मण्डेलाको नामबाट परिचित छ । अंग्रेजले भारतमा तोप, गोला, बारुदको साम्राज्य जमायो तर त्यो भौतिक तागतले लुरे महात्मा गान्धीले लिएको अहिंसाको ब्रतलाई अलिकति हल्लाउन त के फर्केर चिहाउन पनि सकेन् । दुखको छायाँले कस्को जीवन रुभेको छैन र ?

युगपुरुष कहलिएका महात्मा गान्धी आफ्नो बाल्यकालको जीवनगाथा यसरी प्रकट गर्छन्- ‘खल्तीबाट पैसा चोर्ने, बिडी पिउने, दुर्गुण सिक्ने बेलामा मेरो उमेर १२, १३ वर्षको थियो होला । तेस्रोचोटि मेरो चोरी मांसहारी दाजुको सुनको बालाको टुक्राको थियो । उनलाई लगभग २५ रुपैयाँको मामुली कर्जा लागेको थियो । त्यसको भुक्तानीका बारेमा हामी दाजुभाइले सोचिरहेका थियौं । मेरो दाजुका हातमा सुनका खँदुवा बाला थिए, त्यसबाट एक तोला भिक्नु ठूलो कुरा थिएन् । बाला काटियो कर्जा तिरियो तर मेरा लागि यो कुरा असह्य भयो । मैले भित्रभित्रै निश्चय गरेँ कहिल्यै चोरी गर्ने छैन । मलाई लाग्यो- मैले यो कुरा पिताजीलाई भन्नुपर्छ । मुख खुलेन । मैले चिट्ठीमा दोष कबुल गर्दै सजाय माग गरेँ । चिट्ठी दिँदा मेरा हात कामेका थिए । उहाँले चिट्ठी पढ्नुभयो । आँखाबाट आँसु झार्नुभयो । चिट्ठी आँसुले भिज्यो । म पनि रोएँ । बुबाको दुख बुझें । यदि म चित्रकार हुन्थे भने त्यो चित्र आज राम्रो संग तयार गर्न सक्थेँ ।’

म्याक्सिम गोर्की भात खान नपाएर मरे तर उनले आफ्नो ख्याती आमा कृतिमार्फत् संसारका हरेकको जीब्रोमा स्थापित गराए । लोभ अपराधको जननी हो । यदि अम्लेट खानेले अण्डाको माया गर्‍यो भने के हुन्छ ? सम्पतिसँगको साइनो र राजनीतिक ब्रतबीचको अन्तर पनि यही नै हो ।

हाम्रा महाकवि लक्ष्मीप्रसाद देवकोटाको ख्यातीमा थुप्रै ठेली तयार भएका छन् । यदि देवकोटा नामको जमिन नेपाली साहित्यमा स्थापित नभएको हुँदो हो त सानै भुइँचालोले धेरै क्षति गर्थ्यो होला । तर सिद्धहस्त देवकोटाले मैनजस्तै आफू जलेर शब्दको उज्यालो छरे । जीवनको उत्तरार्द्धमा कहालीलाग्दो जीवन भोगेका

उनी ‘आखिर श्रीकृष्ण रहेछ एक’को निष्कर्षमा मात्र पुगेनन् कि बाँच्नुको पीडा सहन गर्न नसकेर मृत्युको भीख माग्थे । उनले त्यो तीतोलाई यसरी पोखेका छन्- ‘मैले आफूलाई शान्ति दिन सकिन । म उठ्न सके आफैं आत्महत्या गर्ने थिएँ । अनि मेरा बालबच्चालाई पनि’..। म यस दुनियाँलाई बोझ र चिन्ता दिन चाहन्न । अरुले मलाई बुद्धिजीवी भनेतापनि म आफ्नो निम्ति मूर्ख भएँ, अन्धो भएँ । म त्यो ज्योतिरि ठल्कन खोज्दछु तर अन्धकारले मलाई बोलाइरहन्छ । म त्यो असह्य वेदना खप्न सक्दिन । पोटासियम साइनाइट दिए म उसलाई जीवनको सच्चा साथी सम्झने थिएँ । म अपराधी हुँ, त्यसैले म अपराध मेटन चाहन्छु ।’

रिचार्ड निक्सन अमेरिकी इतिहासमै नैतिक पतन र भ्रष्ट व्यक्ति भनेर चिनिन्छन् । उनले विवाहित छोरीहरुलाई घर किन्न राज्यकोषबाट एक करोड डलर खर्च गरेका थिए । यसैगरी ज्वाइँको घर सुरक्षाका लागि ३६ लाख डलर राज्यकोषबाट खर्चिएका थिए । २७ वटा जेट विमानमा दुई सय परिवार सदस्यलाई लिएर उनी सयरमा निस्कन्थे । तर त्यही देशका अर्का राष्ट्रपति जोन अफ केनेडी थुक लगाएर चिट्ठी पठाउँथे । निक्सनभन्दा अधिल्ला राष्ट्रपति लिन्डन बी जोहनसनका परिवार कहिल्यै हवाई सेवा उपयोग गर्दैनथे । उनीहरु निजी या व्यावसायिक उडान गर्थे ।

गीतामा भनिएको छ- ‘मैले आज यति पाएँ, पछि यति पाउनेछु, अहिले मसँग यति छ, पछि अरु थपिन्छ, मैले यो शत्रु मारें, अरु पछि मार्छु भन्ने, मै मालिक हुँ मै भोग गर्ने हुँ, सिद्ध पनि मै हुँ, बलवान पनि मै हुँ, सुखी पनि म नै छु, कुलीन धनवान मै हुँ, मेरो बराबर को छ र ? पुज्छु, दिन्छु, मोज गर्छु भन्ने ठान्ने मुखरुहरु राक्षसी श्रेणीमा जन्मेका नीच हुन ।’

कोलम्बस जहाजी डाकू थिए । मार्को पोलोको पुस्तक पढेर उनलाई पृथ्वी गोलो छ भन्ने विश्वास भयो । उनले सोचे- भारत पश्चिम तर्फबाट चाँडै पुगिन्छ । त्यसबेला युरोपियनहरु पृथ्वीमा एक तिहाई भाग पानी र दुई तिहाई भाग भूगोल छ भन्थान्थे । उनीहरुलाई प्रशान्त महासागर र अमेरिकी महाद्वीप छ भन्ने थाहा थिएन । यद्यपि भारतको खजाना युरोप लानु नै एकमात्र उद्देश्य थियो । यसैका लागि सन् १४९२ मा उनी निस्किए । ३६ दिनको जहाजी यात्रापछि उनीहरुसँग गएका जहाजीले चिच्याए- धरती धरती । ३ जहाज नाविक, एक वर्षका लागि खाना, विनिमयका लागि थुप्रै साधन, जल सेनापतिको पदवी र पत्ता लागेको ठाउँको उपनरेश । तर उनीहरुको गलत गणनाका कारण भारत नपुगी क्यारेबियन द्विप पुगे । जसलाई हाल वेष्ट इण्डिज भनिन्छ ।

जो कसैको कुरा सुन्दैन त्यो पनि असफल । जो सबैको कुरा सुन्छ त्यो पनि असफल । भनिन्छ- नेपालमा हुनेखाने र हुँदा खाने दुई वर्ग छन । तर म त भन्छु- त्यो वर्ग भइखारोमा परेर अहिले मासुभात खाने र आँसुभात खानेमा विभाजित भइसकेको छ । हिमालमा गएर खोजे यति मानव भेटिएला तर नेपालमा जनता भेटिदैन । जनताको सट्टा बरु भोले, खोले र नबोले तीनथरिका मानिस छन् । भोलेहरु नेताका दास बनेर हातमुख जोर्छन् । अर्काथरि खोले फाँडो खाएर जीवन गुजारेकाहरु छन् । जसको सत्ता र शक्तिसँग कुनै साइनो नै छैन । तेस्रोखाले नबोलेहरु आफूलाई नपरेसम्म जस्तै विपत्ति आइपरे पनि चुँ बोल्नेवाला छैनन् । ज्ञानीहरुको बुझाइमा आफूसँग जे छैन, त्यो बिसन्तु नै सुख हो । मानिस बाँच्छ वर्तमानमा, तर उसलाई विश्वास हुन्छ अर्को जन्मको ।

स्वर्ग जान पाउँ भनेर हजारौं मन्दिरमा लाखौं घण्ट बजाइन्छन् । दीप वालिन्छन् । भाकल गरिन्छन् । कति निर्दोष पशुपन्छी बली चढाइन्छन् । तिमी अर्को जन्ममा के बन्ने ? प्रश्न नखस्दै धेरैको जवाफ आउँछ- पुतली, चरा । अनिश्चित स्वर्गका लागि आर्थिक, नैतिक र भौतिक रुपमा समर्पित हुने मान्छे आफ्नै आँखा अगाडि देखिएका अनगिन्ती अमानवीय दृश्यमा आँखा चिम्लिन्छ । एउटा बालक सडकमा अनिश्चित भविष्य बाँचेको हुन्छ । तर धेरैको संवेदनाले छुँदैन ।

जबसम्म पाप पाक्दैन तबसम्म मिठो हुन्छ । तर फल लाग्न थालेपछि भने पीडा दिन्छ, यसले । राजा जनकको प्रवृत्तिपथ धनको बीचमा रहनु, पलायनवादी संस्कृतिको जन्म नदेउ । जंगलमा भागेर केही बन्ने वाला छैन । व्यक्तिको आचरण वा लोकापवादबाट लागेको दुख होस सारा कुराको निवारण भान्नेबाट नभई जान्नेबाट हुन्छ । असन्तुलित तरिकाले प्रयोग गरिएका अवैज्ञानिक क्रियाकलापहरुलाई बुद्धले तोड्न चाहेका एक राजाको छोरा बुद्धमा परिणत भयो । अन्यथा त्यो मानव राजकुमार हुन्थ्यो । यहूदी समाजमा मानवीय इच्छाहरुलाई दबाउने जस्ता क्रियाकलापहरु नभएका भए जिसस क्राइष्टको जन्म हुने थिएन । यहूदीले खडा गरेको सामाजिक बन्धनलाई तोड्नका लागि एक साधारण कापेन्टर भएर जिन्दगी गुजार्न क्रियाशील युवक जिसस बन्नु परेको थियो । स्वतन्त्र अवस्थाको कुनै आकार प्रकार हुदैन । आकार प्रकार नभई प्रणाली बन्दैन । प्रणाली नभई मानव समाज चल्दैन । किनकी प्रणाली नभई नीति नियम बन्दैनन् । त्यसैले त पागल स्वतन्त्र हुन्छ तर साधारण मानिस स्वतन्त्र हुँदैन ।

खबरहबबाट

नेपाल निर्माण र निर्माताबारे एक संक्षिप्त टिप्पणी !

नारायण शर्मा

पौष २७ गते पृथ्वी जयन्ति । वर्तमान नेपालको प्रमुख निर्माता पृथ्वीनारायण शाह भएको भनेर आजको दिनलाई राष्ट्रिय एकता दिवस स्वरूप मनाउने गरिएको छ । पृथ्वीनारायण शाह र उनको नेपाल एकीकरण (निर्माण महाभियान) सम्बन्धमा चर्चा गर्न थाल्दा प्रथमतः इतिहास शिरोमणि बाबुराम आचार्यले भनेझैं नेपालको सही इतिहास लेखिएको छैन भन्ने तीतो सत्यलाई आत्मसात गर्नु जरुरी छ । वास्तवमा नेपालको पहिलो इतिहास लेख्ने साम्राज्यवादी-विस्तारवादी ब्रिटिस शासकहरु र तिनका पृष्ठपोषकहरु नै हुन् । नेपाली वीर गोरखाली योद्धाहरुद्वारा साम्राज्यवादी आकाङ्क्षालाई पूरा हुन नदिइएपछि आक्रोश र प्रतिशोधमा आएर ती लेखकहरुले हाम्रा युद्ध र योद्धाहरुका बारेमा वास्तविकतालाई बझाएर भुटमुट लेखी नेपालीहरुविच आपसमा विद्वेष, विभाजन र विद्रोहको विऊ रोपिदिएका छन् । यो सन्दर्भमा पृथ्वीनारायण शाहको नायकत्वमा भएको वर्तमान नेपाल निर्माणको महान् कार्य र त्यसक्रममा युद्धका दौरानमा हुने स्वाभाविक गल्ती, कमी र कमजोरीलाई पनि तीलको ताड बनाएर भए-नभएका आरोप राज्य विस्तार-एकीकरण अभियान र अभियन्तामाथि थोपर्ने काम भएको सत्य हो । तत्कालीन समयको चिन्तन, प्रवृत्ति र गतिविधिको सापेक्षतामा यो अभियानलाई नहेरेर आजको सापेक्षतामा हेरी मूल्यांकन गर्न खोज्नु द्वन्द्वात्मक र ऐतिहासिक भौतिकवादसम्मत हुदैन अर्थात् सही, वैज्ञानिक र वस्तुवादी मूल्यांकन हुन सक्तैन ।

बृटिस साम्राज्यवादी शासकहरुले यस पहाडी भूक्षेत्रका अन्य ससाना राज्यहरुसँगै मूलतः नेपाल खाल्डो (काठमाडौं उपत्यका) लाई आफ्नो कब्जामा पार्न फौजी, राजनीतिक र कूटनीतिक जेहाद छेडेकै थिए । त्यो कुनियत बुझेर नै पृथ्वीनारायण शाहले यस पहाडी भूक्षेत्रका ससाना वाइसी-चौबिसे राज्यहरुलाई मिलाएर एक विशाल र बलियो नेपाल बनाएपछि मात्र बृटिशहरुको योजनालाई तुहाईदिन सकिन्छ र आफू पनि एक विशाल र बलियो राज्यको राजा हुन पाइन्छ भन्ने उनको महत्वाकांक्षा रहेको सहजै बुझ्न सकिन्छ । अन्यथा आफ्नो राज्य गोरखा, काठमाडौं उपत्यका (नेपाल) लगायत कुनै पनि पहाडी मुलुक बच्ने छैनन् भन्ने उनको ठहर सही र दूरदर्शी थियो भन्ने कुरा अहिले आएर पनि पुष्टि भएको छ । त्यसैले पृथ्वीनारायण शाहले बृटिस उपनिवेश हुनबाट बच्ने-बचाउने उद्देश्यले नै विशाल नेपाल निर्माण गर्ने अभियान थालेकोमा शंका छैन । उनको यो उद्देश्य, नियत वा अभिप्राय स्वच्छ, र सुन्दर भएको सन्दर्भमा भएको यो राज्य विस्तारअभियानलाई एकीकरण भन्न सकिन्छ तर एकीकरणको लागि उनले बाध्यताबस नै भएपनि अवलम्बन गरेको बल प्रयोगको विधिलाई हेर्दा त्यसलाई राज्य विस्तार पनि भन्न सकिन्छ । विधि जुनसुकै प्रयोग भएको भएपनि उद्देश्य पनि राम्रो र परिणाम पनि राम्रो अर्थात् एक

सबल र स्वतन्त्र राष्ट्रको रूपमा नेपाल बन्न र बृटिस साम्राज्यवादको उपनिवेश हुनबाट बच्न सकेकोले पृथ्वीनारायण शाहको नेपाल निर्माण अभियानलाई गलत होइन सही, सान्दर्भिक र आवश्यक नै थियो भन्नु संकोच मान्नु पर्दैन । जहाँसम्म उनले भौगोलिक एकीकरण मात्र गरेको र त्यो पनि कृतापूर्वक र बलजप्ती गरेको भन्ने आरोप छ, त्यसमा अङ्ग्रेजहरुले लगाएकोजस्तो गम्भीर आरोप सत्य नभएपनि केही परिस्थितिजन्य, प्राविधिक, व्यावहारिक, व्यक्तिगत, स्वभावजन्य र शैलीजन्य कमजोरी अवश्यै भए-गरे होलान् नै भनेर मान्नुपर्दछ । युद्धमा त्यस्तो हुनु एककिसिमले अपरिहार्य नै हुन्छ । यसै हुनाले त क. माओले पनि भन्नु भएको हो कि युद्ध नापेतौलेजस्तो हुँदैन, यो कुनै भोजभतेर गरेजस्तो वा कारचोपी भरेजस्तो हुँदैन आदि । आधुनिक युगमा सचेत, संवेदनशील र जिम्मेवार भएर गरिने कम्युनिस्ट क्रान्तिका सन्दर्भमा त यस्तो हुन्छ भन्ने स्वीकारिन्छ भने त्यो जमानामा भएका भनेर पराजित पक्ष विदेसीहरुले आरोपित गरेका भनिएका ज्यादतीहरुलाई पनि त्यसै सन्दर्भ र परिस्थितिमा हेरेर मूल्यांकन गर्नुपर्छ । यसरी हेर्दा थोरैधेरै गल्तीकमजोरी हुनसक्ने कुरालाई नकार्न सकिन्न तर यतिकै आधारमा नेपाल निर्माण अभियान र अभियन्तालाई अवान्छित आरोप लगाउन, अपहेलना गर्न र उनको यो महान् योगदानलाई अवमूल्यन गर्न हुँदैन ।

यसरी नै पृथ्वीनारायण शाहले भौगोलिक एकीकरण मात्र गरेको तर जातीय, भाषिक, धार्मिक, सांस्कृतिक एकीकरण, जो सच्चा राष्ट्रिय एकीकरण हो, सो नगरेको भन्ने आरोपबारे पनि त्यतिबेलाकै सापेक्षतामा हेरेर निष्कर्षमा पुग्न सही हुन्छ । उनले राष्ट्रिय एकीकरण गर्न चाहेका र प्रयास पनि गरेका थिए भन्ने कुरा काठमाडौँलाई राजधानी बनाएर दिव्योपदेशको रचना र घोषणा गरेको अनि कैयौँ धार्मिक-सांस्कृतिक पर्व-परम्परालाई राष्ट्रिय मान्यता दिएकोबाट मात्रै पनि स्पष्ट हुन्छ । तथापि उनको मुख्य ध्यान र समय राज्य विस्तार-एकीकरणमै भएको र अल्पायुमै उनको निधन हुन गएकोले पनि राष्ट्रिय एकीकरणलाई पूर्णता, सबलता र स्थायित्व दिन नसकेको-नपाएको चाहिँ सत्य हो ।

स्मरणीय छ कि प्रथमतः राज्य एकीकरणको निम्ति सुरुमै विभिन्न राज्यहरुबिच सहमति लिनुपर्थ्यो । त्यसो गर्दा सुनमा सुगन्ध नै हुन्थ्यो तर सुनमा सुगन्ध हुन असम्भव भएजस्तै त्यतिबेला त्यो सम्भावना नै थिएन । यदि त्यसो गर्न खोजेको भए सम्भवतः त्यो सहमति हुँदैनथ्यो र यदि सहमति हुन्थ्यो नै भनेर मान्ने हो भनेपनि त्यसो गर्दा धेरै लामो प्रक्रिया र समय लाग्थ्यो अनि विशाल र बलियो नेपाल निर्माण गर्न धेरै ढिला भैसक्यो । फलतः त्यसको फाइदा ब्रिटिस साम्राज्यवादीहरुले लिइसक्ये अर्थात् कम्तीमा मकवानपुर र सिन्धुली हुँदै काठमाडौं उपत्यका र वरपरका अन्य राज्यहरुमाथि उनीहरुको तत्काल कब्जा भैसक्यो । तत्पश्चात् ब्रिटिस साम्राज्यवादको पंजाबाट मुक्त हुन

भारतलाई जस्तै हामी नेपाली र हाम्रो नेपाललाई दुई सय वर्षभन्दा बढी समय लाग्यो । अनि त उनै नेपाल कहिले कसैको उपनिवेश नभएको एक स्वतन्त्र राष्ट्र हो र त्यसका नागरिक हामी स्वाभिमानी नेपाली हौंभ भनेर अहिले हामीलाई गर्व गर्न कहाँ मिल्थ्यो र ?

वरु यस सन्दर्भमा एउटा दुखद विडम्बना के भएको छ भने पृथ्वीनारायण शाहको विशाल नेपाल निर्माणको महाअभियानलाई पूर्णता दिनेक्रममा पूर्वमा तिष्टा, पश्चिममा सतलज र दक्षिणमा गङ्गा नदीसम्म फैलिएको अनि उत्तरमा हिमालय पर्वतमालासम्म अवस्थित रहेका खस नेपाली भाषाभाषी बहुल यो विशालतम नेपाल राज्यलाई कमजोर पार्न बृटिस साम्राज्यवादीहरूले नेपालमाथि राजनीतिक, आर्थिक, सामरिक र कूटनीतिक हस्तक्षेप गरिनै राखे । फलस्वरूप पछिल्लरका नेपालका शाही विलासी राजा-रानी, राजपरिवार, भाइ-भारदारहरू र राणाशासकहरूका बिचमा हुने गरेका आपसी कलह र गैरजिम्मेवारीका कारण आन्तरिक रुपमा राज्य कमजोर बन्नाले बृटिससंगको युद्धमा पराजय बेहोर्नुप्यो र सन् १८७२ मा सुगौली सन्धि गर्न नेपाल बाध्यभयो । यसै विन्दुबाट एकातिर अहिलेको सानो भूभागमा नेपाललाई खुम्चिनुप्यो र तुलनात्मक रुपले कमजोर राष्ट्र बन्नुप्यो भने अर्कातिर नेपाल बृटिस-भारतको अर्ध उपनिवेश बन्ने प्रकृया सुरु भयो । अझ आजका गणतन्त्र कालीन शासकहरूसम्म आइपुग्दा त औपनिवेशीकरणको यो प्रकृया भन् भन् तीव्र र गुणात्मक रुपले बढ्दै नेपाललाई अहिले नवउपनिवेशको रुपमा पुराइएको छ । र, अझ स्पष्ट भन्ने हो भने साम्राज्यवादी-विस्तारवादीहरूका अगाडि घुँडा टेकी आत्मसमर्पण गरेर वर्तमान नेपालका कथित निर्वाचित शासकहरूले वर्तमान नेपालको स्वतन्त्रता र स्वाभिमान मात्र होइन अस्मिता, स्वत्व र अस्तित्व नै समाप्त पार्ने उपक्रम चलाइरहेको दुखदतम विडम्बना भएको अवस्था छ । यो अवस्था र सन्दर्भमा हेर्दा पृथ्वीनारायण शाह, उनको जन्मजयन्ति, उनको नेपाल निर्माण अभियान अर्थात् नेपाल एकीकरण गरी तत्कालीन सर्वशक्तिशाली बृटिस साम्राज्यवादबाट नेपाललाई जोगाउने सफल प्रयास आदिलाई मनन गर्दा राष्ट्रिय एकता दिवसको रुपमा आजको दिन पौष २७ को मूल्य र महत्व नै भिन्न र उच्च रहेको प्रतीत हुन्छ,

नेपाल निर्माता पृथ्वीनारायण शाह र उनको विशाल, सबल, स्वतन्त्र र आत्मनिर्भर नेपाल निर्माण अभियानप्रति हार्दिक कृतज्ञता प्रकट गर्दै नेपाललाई एक सच्चा स्वाधीन, स्वाभिमानी, स्वतन्त्र, सबल, समुन्नत र राष्ट्रिय रुपमा एकताबद्ध जनतान्त्रिक राष्ट्रनिर्माणको यो महाभियानमा लाग्नु अहिलेका हामी नेपालीहरुको गहनतम दायित्व हो । आपसी आग्रह-पूर्वाग्रह, आवेग-आक्रोश र आक्रमण-निषेधजन्य विचार र भावनाबाट माथि उठ्ने चिन्तन, चेतना र चरित्र भया

२०८०/०९/२७ रानीवूँ ललितपुर ।

CT Scan, MRI / X-ray मा के फरक छ ?

एजेन्सी । धेरैजसोले एक्स-रे, सीटी स्क्यान र एमआरआई जस्ता परीक्षणहरूको बारेमा सुनेको हुनुपर्छ । कुनै पनि रोगको उपचार गर्दागर्दा डाक्टरहरूले त्यस्ता परीक्षणहरू गर्छन् ताकि वास्तविक समस्या पत्ता लगाउन सकियोस् । हड्डी भाँचिएको अवस्थामा एक्सरे गरिन्छ भनेने मस्तिष्कमा कुनै समस्या भएमा सीटी स्क्यान वा एमआरआई गरिन्छ । शरीरका विभिन्न भागहरूमा पनि एमआरआई गरिन्छ । डाक्टरहरूले आवश्यकता अनुसार यी परीक्षणहरू गराउँछन् । सबै तीन स्कानिङहरू सावधान लाग्दछ, तर तिनीहरू पछाडिको प्रविधि एकदम फरक छ । यी तीनको बारेमा सरल भाषामा वक्नेौ ।

हफ्किन्स मेडिसिनको रिपोर्टका अनुसार एक्स-रेलाई रेडियोग्राफ पनि भनिन्छ। यो एक प्रविधि हो जसमा विकिरण शरीर भित्र पठाइन्छ, यसमा, विकिरण क्वालिस्मयम युक्त क्षेत्रहरू जस्तै हड्डी र दाँतबाट जडिन र यी क्षेत्रहरू इमेजिङमा सेतो देखिन्छन्। जबकि विकिरण शरीरको नरम तन्तुहरू हुँदै जान्छ र यसको छवि खैरो वा कालो देखिन्छ। यो इमेजिङको सबैभन्दा छिटो र सजिलो प्रविधि हो। यसले केही मिनेट लिन सक्छ, र यसलाई पहिलो लाइन इमेजिङ भनिन्छ। एक्स-रेहरू हड्डी भाँचेको, जोर्नीका स्पेसहरू, मिसालाइमेन्टको लागि गरिन्छ।

सीटी स्क्यानलाई कम्प्यूटेड टोमोग्राफी स्क्यान भनिन्छ । यस स्क्यानमा, विकिरण शरीर भित्र पठाइन्छ, जसको माध्यमबाट शरीरको संरचनाको कम्प्युटराइज्ड ३६० डिग्री छवि बनाइन्छ । यो एक्स-रे जस्तो होइन र यसमा शरीरलाई विस्तृत रूपमा स्क्यान गरिन्छ । सीटीटी स्क्यान पनि धेरै छिटो हुन्छ र यसमा १-२ मिनेटको समय लाग्छ । आपतकालीन अवस्थामा सीटी स्क्यान धेरै प्रभावकारी हुन्छ । रगत जमेको, हड्डी भाँचिएको, अंगको चोटको इमेजिङ सीटी स्क्यान मार्फत गरिन्छ । एक्स-रेमा पत्ता लगाउन नसकिने हड्डी भाँचिएको अवस्थाको बारेमा सीटी स्क्यानमा पत्ता लगाउन सकिन्छ ।

एमआरआईलाई मैग्नेटिक रेजोनेंस इमेजिङ भनिन्छ । यस पविधिम, रेडियो तरंगहरू शक्तिशाली चुम्बकहरू मार्फत शरीरभर पार गरिन्छ । यस समयमा, शरीरको प्रोटोनले प्रतिक्रिया गर्दछ र शरीरको संरचनाको विस्तृत चित्र सिर्जना गर्दछ । यसमा नरम तन्तु, स्नायु र रक्तनलीहरूको चित्र बनाइन्छ । एक्स-रे र सीटी स्क्यानको विपरीत, यसमा विकिरण प्रयोग गरिदैन । एमआरआई गर्न १० मिनेटभन्दा कम समय लाग्छ । एमआरआईले खेलकुदमा लागेको चोट र मस्कुलोस्केलेटल अवस्थाहरूको बारेमा जान्न प्रयोग गरिन्छ ।

रिपब्लिकन पार्टीको आन्तरिक दौडमा ट्रम्पलाई सफलता

एजेन्सी, वाशङ्टन डीसी ।
अमेरिकाका पूर्वराष्ट्रपति डोणल्ड ट्रम्पले रिपब्लिकन पार्टीको तर्फबाट राष्ट्रपति पदको उम्मेदवारीको पहिलो प्रतिस्पर्धा जितेका छन् । जनवरी १५ मा आयोवा प्रान्तमा पार्टीको पहिलो ककसको आयोजना गरिएको थियो । यस ककसमा ट्रम्पले जित हात पारेका छन् । यो जितले विद्यमान राष्ट्रपति जो बाइडेनले एक पटक फेरि ट्रम्पको चुनौतीको सामना गर्नुपर्ने हो कि भन्ने अड्कल थप बलियो भएको छ ।

किन्तु महत्वपूर्ण छु आयोवा ककस ?

आयोबामा १९०० भन्दा बढी ठाउँमा मतदान भएको थियो, जसमा ट्रम्प विजयी घोषित भएका थिए । उनको निकटतम प्रतिद्वन्द्वी को भए भन्ने अहिलेसम्म पत्ता लागेको छैन । दक्षिण क्यारोलिनाका पूर्व गभर्नर निक्की हेली वा फ्लोरिडाका गभर्नर रोन डेसिन्टिस दोस्रो स्थानमा रहेको अन्तमा गरिएको छ ।

आयोवा पछि, न्यु ह्याम्पशायर, नेभाडा र साउथ क्यारोलिनामा पनि कक्स आयोजना हुदैछन् । तर पहिलो कक्स भएकोले सबैको चासो आयोवामा थियो । यहाँको जितले अगाडिका चुनौतीको उत्साह बढाउनेछ । यो जितले रिपब्लिकन पार्टीका मतदाताहरु अझै पनि ट्रम्पलाई दृढताका साथ समर्थन गरिरहेका छन् भन्ने पनि छल्ल भएको छ ।

आयोवा कक्स के हो ?

अमेरिकामा दुई प्रमुख दल हुन् डेमोक्रेट र रिपब्लिकन। राष्ट्रपतिको निर्वाचनअघि देशका प्रत्येक प्रदेशमा पार्टी उम्मेदवार छनोट गर्न दुवै दलले अन्तरदलीय मतदान गर्छन्। यसलाई अक्सर केस भनिन्छ। सबै प्रदेशमा मतदान बाएफएछ दुवै दलको राष्ट्रिय अधिकेशनमा मतदानमा विजयी उम्मेदवारलाई पार्टीको राष्ट्रपतिको उम्मेदवार घोषणा गरिन्छ।

रिपब्लिकन पार्टीको पहिलो कक्स आयोवा राज्यमा भएको थियो । यस कक्समा पुस्तकालय, विद्यालय वा खेल मैदान जस्ता १ हजार ६०० स्थानमा भेला भएर गुप्त मतदानका लागि पार्टीको राष्ट्रपति पदको उम्मेदवारमध्ये एकलाई छान्ने गरिन्छ । यसमा ट्रम्पले हेली रा देसांतिस र भारतीय मूलका विवेक रामास्वामीलाई पछाडि पार्दै जित हात पारेका थिए । यसलाई आयोवा कोरल भनिन्छ र यसमा अन्यत्र उम्मेदवार निककी हेली, रोन डिसेन्टिस र विवेक रामास्वामीलाई पछि पार्दै डोनाल्ड ट्रम्प विजयी भए । एकैक गरेर अन्य राज्यहरूमा फरक फरक मितिहरूमा यस्तै कक्स आयोजना गरिनेछ । त्यसपछि जुलाईमा रिपब्लिकन पार्टीको अधिवेशनमा राष्ट्रपति पदका उम्मेदवारको नाम अधिकारिक रूपमा घोषणा गरिनेछ ।

[illegible]

योग र फिजियोथेरापीबिचका समानता र भिन्नता

विनय कँडेल
सन् २००७ मा फिजियोथेरापी स्नातकका लागि अध्ययनका लागि भारतको राजिव गान्धी युनिभर्सिटीमा भर्ना लिएपछि फेयरवेल पार्टीमा एक जना साथीले रामदेवको योग पढ्न जान लागेको हो ? उस्तै उस्तै होइन र ? भनेर प्रश्न गर्दा मलाई निकै असजिलो महसुस भएको थियो । आज पनि पटक पटक नयाँ साथीभाइ, इष्टमित्र वा छिमेकीलाई म फिजियोथेरापी उपचार गर्छु वा फिजियोथेरापिस्ट हुँभन्दा यो त योग जस्तै हो भन्ने गर्छन् । कतिपय त विरामी मैले फिजियोथेरापी गर्दा सिकाएका कसरत यो त योगा जस्तै छ । मैले गरिएको छु, टीभीमा बिहान बिहान आउँछ । फलानो गुरुले सिकाउनुभएको भन्ने पनि सुनेको छु । यी र यस्तै प्रश्न तथा परिस्थितिले यो लेख्न प्रेरणा मिलेको पनि हो ।

विसं २०७२ सालदेखि माघ १ गते योग दिवस मनाइँदै आइएको छ । सो दिनको मौका पारी योग र फिजियोथेरापी बिचको समानता र भिन्नता प्रस्ट्याउने जमर्को गरेको छु । अन्तर्राष्ट्रिय फिजियोथेरापी दिवस भने हरेक वर्ष सेप्टेम्बर ८ मा मनाइन्छ ।

१. स्वास्थ्य सुधार : योग र फिजियोथेरापी दुवैको उद्देश्य स्वास्थ्यमा सुधार गर्ने नै हो । योगले आत्मा, शरीर र मनको समन्वय बढाउँछ भने फिजियोथेरेपीले विशेषज्ञद्वारा निर्दिष्ट गरिएका रोग वा लक्षणसम्बन्धित निवारक, निदानात्मक, प्रवर्धनात्मक, उपचारात्मक र पुनर्स्थापना गर्दछ ।

२. श्वास प्रश्वास तथा ध्यान : योग र फिजियोथेरापी दुवैले श्वासप्रश्वासको तनावमा सुधार गर्ने पद्धति उपयोग गर्दछन् । योगले विशेष असन, प्राणायाम र ध्यान गराउँछ । तर

फिजियोथेरापीले विभिन्न व्यायाम र श्वास नली निकासका उपाय प्रदान गर्दछ ।

३. कार्यक्षमतामा सुधार : योग र फिजियोथेरापीले अवस्थितिको सुधार गर्ने लक्ष्य राखेका छन् । यी पद्धतिले शरीरिक र मानसिक स्वास्थ्यलाई सन्तुलित बनाएर रोगीलाई शक्तिशाली बनाउँछन् । दुवै पद्धतिले जीवनको गुणस्तरलाई स्तरीय बनाउन कार्यक्षमतामा उल्लेखनीय सुधार गर्न सहयोग गर्दछ ।

भिन्नता:
१. चिकित्सकीय धारा : योग एक पारम्परागत चिकित्सा पद्धति हो । यो सनातन धार्मिक विधिका रूपमा जानिएको छ । तर फिजियोथेरापी एक आधुनिक चिकित्सा पद्धति हो । यो वैज्ञानिक अध्ययनमा आधारित छ । नेपाल सरकारले फिजियोथेरापीलाई एलोप्याथिक चिकित्सा प्रणाली अन्तर्गत राखी स्वास्थ्य सेवा नियमावली २०५५ मा छुट्टै समूह उल्लेख भए पनि योगको कुनै समूहमा उल्लेख्य नरहेको पाइन्छ । यद्यपि नेपाल स्वास्थ्य व्यवसायी परिषद् अन्तर्गत नेचुरल थेरापी विधामा योग प्रशिक्षकको दर्ता र नियमनको प्रावधान रहेको छ ।

२. क्षमता: योगले आत्मा, मन र शरीरको समन्वय गर्दछ र ध्यानद्वारा शारीरिक र मानसिक सुधार गराउँछ । फिजियोथारपिस्ट विशेषज्ञद्वारा निर्दिष्ट रोग वा चिकित्सकिए लक्षण कम गर्न, उपयुक्त व्यायाम, भौतिक उपकरण जस्तै ताप, राप, करेन्ट आदिको प्रयोगले निदान गरिन्छ ।

३. प्रकृतिक पद्धति र योगासन: योगमा प्रकृतिक पद्धति र योगासनको शिक्षा पर्छ । तर फिजियोथेरापी चिकित्साले रोग वा चिकित्सकीय लक्षणमा आधारित व्यायाम

गराउँछ । केही आसन परिवर्तनका महत्त्व, कामकाजमा अपनाउनुपर्ने आसन, कार्य सम्पादनको तरिका आदिसम्बन्धी सुझाव, सल्लाह दिने काम फिजियोथेरापीमा पर्छन् ।

४. प्रमाणमा आधारित: फिजियोथेरापी प्रमाणमा आधारित अभ्यास हो । वैज्ञानिक रिसर्चले स्थापना गरेको साहित्यमा आधारित रही चिकित्सकको अनुभव र विरामीको मूल्य मान्यतालाई उच्च सम्मान गर्दै फिजियोथेरापी पद्धतिहरू अपनाइन्छ । यस्तै परम्परागत र वैदिक अभ्यासको आधारमा योग गरिए पनि आधुनिक चिकित्सक प्रणाली जस्तै यसमा पनि उच्च गुणस्तरको रिसर्च भएको छ । त्यही रिसर्चका आधारमा अभ्यास हुन थालेको विज्ञहरू बताउँछन् ।

५. अन्य: शल्यक्रिया र अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूको पुनर्स्थापनामा योगको सीमित प्रयोग भएको पाइन्छ । फिजियोथेरापी भने कुनै पनि शल्यक्रिया अझ हाइजोर्नी, नशा, मुटु, फोक्सोको शल्यक्रियापछि अपरिहार्य हुन्छ ।

अन्त्यमा योग र फिजियोथेरापी दुई विशेष प्रकारका चिकित्सा पद्धति हुन् । यसको उपयोगले व्यक्ति लाभान्वित हुन्छन् । योगले आत्मा र शरीरमा समन्वय बढाउँछ । तर फिजिओथेरेपीले विशेषज्ञतामा आधारित रोग वा लक्षणहरूमा सुधार गर्दछ । यी दुवै पद्धतिहरूले स्वास्थ्य र शारीरिक समस्यामा सुधार गर्दा विभिन्न लाभ प्रदान गर्दछन । व्यक्ति जीवन शैलीमा सकारात्मक परिवर्तन आउँछ ।

कँडेल वीर अस्पताल फिजियोथेरापी युनिटका प्रमुख तथा नेपाल फिजियोथेरापी सङ्घका महासचिव हुन् ।

बजारमा माता, धामीभांक्त्रीको बिगबिगी

बुढोपाकाले भन्थे, ‘खाने मुखलाई जुँगालाई छेक्दैन ।’ पछिल्लो समय माता, धामीभाँक्त्रीको नाममा ठगी गर्ने कम बढ्दो छ । तर, यस्ता ठगहरूलाई न त सरकारले देख्छ न त कानूनको दायरामा ल्याउन नै सक्छ । काठमाडौँ उपत्यकाभित्र तथा बाहिरी जिल्लामा अहिले पनि माता, धामीभाँक्त्रीको नाममा आमसर्वसाधारण लुटिन्छन् । साधारण ज्वरो आएको व्यक्तिलाई बोक्सी, भूतको आरोप लगाएर मरणसन्न पिटिन्छ । यति मात्र होइन कतिपयको माता, धामी भाँक्त्रीकै कारण पनि ज्यान गएको छ भने भारफुक गर्ने नाममा कतिपय धामीभाँक्त्रीले बलात्कार समेत गर्ने गरेका छन् । घरपरिवार राम्रोसँग चलि्रहँदा आफ्नो स्वार्थका लागि लोभने वा स्वानी अरुसँग नै लागेको भनी तहसनहस पारिदिने गर्छन् । माता, धामीभाँक्त्रीको नाममा ठग्ने व्यक्तिहरूको बजारमा बिगबिगी छ । एउटा उदाहरण नै भन्नुपर्दा भक्तपुरको सूर्यविनायक नगरपालिका-५ सिर्जाननगरस्थित माताको नाममा सर्वसाधारणलाई ठग्ने गरिन्छ । साताको दुई दिन (बुधवार र शनिवार) खोलिने माताको घरमा सो समय सर्वसाधारणको भीड लागेको हुन्छ । विशेषतः महिलाहरू । त्यहाँ खुट्टा टेक्ने समेत ठाउँ हुन्न । महिलाहरूले माथिदेखि तलसम्म हरियो टिका, चुडा र साडी लगाएका हुन्छन् । त्यहाँ सदस्य बनाएर लेवी समेत उठाइन्छ । अर्कोतर्फ मानिसअनुसार पाँच हजारदेखि तीन लाखसम्म लिइन्छ । यत्रो पैसा दिएपछि पनि मातासँग भेट्न पाइदैन । माताको नाममा त्यहाँ एउटा मूर्ति राखिएको हुन्छ । त्यहाँ माइक जोडिएको छ । र, त्यही माइकबाट मूर्तिको पछाडि बसेको महिला बोल्छन् । त्यस्तै, यो-त्यो रोग लागेको भन्दै उपचारको नाममा लाखौँ रकम असुलिन्छ । फलफूल, सुन गहनालगायत सामग्री पनि चढाउन लगाइन्छ । यस्ता माताहरूको भर पर्दा विरामीहरूले आफ्नो घरखेत नै सकिएको थाहा पाउँदैनन् । साथै, अस्पताल नजाँदा अकालमै ज्यान समेत गुमाउँछन् । सरकार भन्छ कि जनता शिक्षित भए । तर, यस्ता ठग माता, धामीभाँक्त्रीहरूले अहिले पनि सर्वसाधारणलाई लुटिरहेका छन् । जनता विरामी हुँदा अस्पताल जाँदैनन्, माता, धामीभाँक्त्री कहाँ पुग्छन् । सरकारले गरिब, निमुखालाई निःशुल्क औषधी, उपचार गरिदिने भन्दाभन्दै यस्ता माता, धामीभाँक्त्रीहरू

जनतालाई अस्पताल जान दिदैनन् । भक्तपुर उपत्यकाभित्र पर्छ । तर, उपत्यकाभित्र त अहिले पनि माताको नाममा ठगिन्छ भने अन्य दुर्गम, ग्रामीण जिल्लाको हालत के होला ? हरेक बुधवार र शनिवार सिर्जाननगरस्थित माताको घरमा मानिसहरूको लाम लागेको हुन्छ । त्यो भीडमा दुधे बालकदेखि बृद्धवृद्धा समेत भेटिन्छन् । त्यहाँ आएका मानिसहरू सुकुम्बासी अवस्थामा पुगेको सुनिन्छ । एक पटक त्यहाँ गएपछि त्यो व्यक्तिको सम्पूर्ण विवरण लिइन्छ । अनि हुदैं नभएको कुरा पनि भइरहेको भन्दै उसको घरपरिवार तहसनहस बनाउनुका साथै उपचारका नाममा पनि ठगिन्छ । भक्तपुर क्षेत्रनम्बर २ का सांसद दुलर्भ थापाको घर सल्लाघारीमा छ । उनको घरदेखि माताको घरसम्म पुग्न करिब पाँच मिनेट लाग्छ । तर, त्यो माताले ठगेको थापाले देख्दैनन् । किनकि देख्यो भने त आफुलाई कमिशन आउँदैन अनि पार्टीलाई चन्दा । वडानम्बर ५ का अध्यक्षको घर सुशिल भैर वस्थानअगाडि नै छ । उनले त मन्दिरको जग्गा मिचेर घर बनाएका छन् । कानूनमा विश्वसूचीमा परेको मन्दिरभन्दा अग्लो घर बनाउन पाइदैनन् । सुशिल भैरवस्थान मन्दिर विश्वसूचीमा सूचिकृत छ । तर, त्यो मन्दिरभन्दा अग्लो घर छ वडाध्यक्षको । वडाध्यक्षसहित तीन जनाले मन्दिरको जमिन अतिक्रमण गरेर घर बनाएका छन् । वडाध्यक्षले त मन्दिरको जमिन मिचेर घर बनाएको छ भने उसलाई माताले सर्वसाधाराण ठगेको के मतलब ? माताको घरबाट पाँच मिनेटको दुरीमा सूर्यविनायक नगरपालिका पुगिन्छ । तर, माताको नाममा सर्वसाधारणलाई दिउँसै रात पारेर ठगेको न त नगर प्रमुख वासुदेव थापाले देख्छन् न त भक्तपुरका सिडियोले नै । माताको पृष्ठभूमि केलाउनु पर्दा उनको घर गुण्डुको कंभीचोक हो भने लोग्नेको घर सुशिल भैरवस्थानअगाडि हो । उनले पहिला सल्लाघारीमा होटल सञ्चालन गरेकी थिइन् । उनका श्रीमान साइकल बनाउन्थे । गरिब परिवारकी उनले आज खर्बको सम्पत्ति आर्जन गरेकी छन् । सिर्जाननगरमा उनको महलजस्तो घर छ । यस्तो घर त उनको सयौँ ठाउँमा छ । अनि राज्य कहाँ छ ? लिटल बुद्धको नाममा सर्वसाधारणलाई ठग्नका साथै विभिन्न काण्डमा संलग्न रामबहादुर बम्जनलाई प्रहरीले केही दिनअघि मात्र

समात्यो । उनको घरबाट मात्र प्रहरीले करोडौँ रकम बरामद गरेको थियो । अनुसन्धानको क्रममा उनको सम्पत्ति अर्बौ रहेको पाइएको जनाइएको छ । गृहमन्त्री नारायणकाजी श्रेष्ठले अब चाँहि धर्म, माता, धामीभाँक्त्रीको नाममा लुट्ने ठगहरूलाई समाल्न ७७ ओटै जिल्लालाई सिडियोलाई परिपत्र गर्ने कि ? भक्तपुरका सिडियोले सिर्जाननगरमा माताको ठगी गर्नेलाई नसमातेको सर्वसाधारणको गुनासो छ । तर, उजुरीबिना केही पनि गर्न नमिल्ने सिडियो कार्यालयको जवाफ छ । यी माताले पनि धेरै मानिसलाई बेपत्ता पारेको बताइन्छ । सरकार भने यस्ता ठग, अपराधीलाई तत्काल समातेर छानबिन गरी कानूनको दायरामा ल्याउदैन । माता, धामीभाँक्त्रीको नाममा मोटो रकम असुल्नु गैरकानूनी कार्य पनि हो । यसरी भारफुक गर्ने वा माताको नाममा ठग्न पाइदैन । भूत, बोक्सीको नाममा यस्ता माता, धामीभाँक्त्रीले सर्वसाधारणलाई ठग्ने गरेका छन् । तर, कानूनमा कसैले कसैलाई भूत, बोक्सीको आरोप समेत लगाउन पाउँदैन । सरकारले रोगअनुसारको अस्पतालको स्थापना गरेको छ । त्यहाँ नागरिकको उचित उपचारको लागि डाक्टरको व्यवस्थापन गरिदिइएको छ । सञ्चार क्षेत्रमा धेरै परिवर्तन आएको छ । मानिसमा सचेतना बढ्दै गएको छ । तर, अझै पनि राज्य र सञ्चारमाध्यमको आँखा छलेर शिक्षित, अशिक्षित व्यक्तिलाई समेत भ्रममा पारी यस्ता माता, धामीभाँक्त्रीले ठगीरहेका छन् । सरकारले यस्ता ठगलाई अब समाल्नुपर्छ । यिनीहरूको सम्पत्ति राष्ट्रियकरण गर्नुपर्छ । माता, धामीभाँक्त्रीको नाममा ठग्ने त ठगिहाले । तर, अब अन्य सर्वसाधारणलाई ठगिनबाट सरकारले जोगाउनुपर्छ । मिडिया जनताको ऐना हो । त्यसकारण मिडियाले समाजमा भइरहेका यस्ता अपराधिक कार्य बाहिर ल्याउन जरुरी छ । मिडियाले यस्ता घटना बाहिर ल्याएपछि नै सरकारले कारबाहीको प्रक्रिया अघि बढाउँछ । माता, धामीभाँक्त्रीको नाममा हुने ठगीको विषयमा सञ्चारकर्मीहरूले कलम चलाउनुपर्छ । सञ्चारकर्मीहरूले राज्य र सर्वसाधारणको आँखा खोलिदिनुपर्छ । जनतालाई ठगिन र अकालमै ज्यान गुमाउनबाट बचाउनुपर्छ ।

दुवै हात नभएका क्रिकेटर

एजेन्सी । भारतका लिजेन्ड क्रिकेटर सचिन तेन्दुलकर र धनाइय उद्योगपति गौतम अदानीले जम्मू कश्मीरका अपाङ्गता भएका क्रिकेटर आमिर हुसेन लोनको तारिफ गरेका छन् । अदानीले जम्मू कश्मीरको पारा क्रिकेट टिमका कप्तान लोनलाई सहयोग गर्ने आश्वासन पनि दिएका छन् ।

समाचार एजेन्सी एएनआईको एक भिडियो मार्फत आमिर हुसैन लोनको संघर्षको खुलासा भएको एक दिनपछि, धनाइय अदानीले आफ्नो एक्स ह्यान्डलमार्फत यो घोषणा गरेका हुन् । एएनआईको भिडियो रिट्वीट गर्दै उनले लेखे, ‘आमिरको यो भावनात्मक कथा अचम्मको छ ! हामी तपाईंको साहस, खेलप्रतिको समर्पण र प्रतिकूल परिस्थितिमा पनि कहिल्यै हार नमान्ने भावनालाई सलाम गर्दछौं ।’

उनले अदानी फाउण्डेशनले छिट्टै आमिर हुसेन लोनलाई सम्पर्क गर्ने र उनको अनौठो यात्रामा सम्भावित सबै सहयोग उपलब्ध गराउने बताए । उनले लेखेका छन्, ‘तपाईंको संघर्ष हामी सबैका लागि प्रेरणा हो ।’

यसअघि शुक्रबार लिजेन्ड क्रिकेटर तेन्दुलकरले आमिर भिडियो रिट्वीट गर्दै आमिरले असम्भवलाई सम्भव बनाएको लेखेका थिए । तेन्दुलकरले एक्समा लेखेका थिए, ‘आमिरले असम्भवलाई सम्भव बनाएका छन् । म यो देखेर धेरै प्रभावित छु ! यसले खेलप्रति उनको कति माया र समर्पण छ भन्ने देखाउँछ ।’

भिडियोमा आफ्नो जर्सी लगाएर खेलिरहेका आमिरको बारेमा सचिनले थपे, “आशा छ म एक दिन उनलाई भेट्नेछु र त्यसमा उनको नामको जर्सी लिनेछु । क्रिकेट खेल्न मन पराउने लाखौँ मानिसहरूलाई प्रेरणा दिनु भएकोमा धेरै धेरै धन्यवाद ।“

यता आमिरले गौतम अडानीको घोषणालाई स्वागत गर्दै धन्यवाद दिए । उनले भने, ‘सबैभन्दा पहिले म अदानी सरलाई धन्यवाद दिन चाहन्छु, जसले मलाई यसका लागि सक्षम ठान्नुभएको छ । मैले धेरै संघर्ष गर्नुपरेको छ । आज म धेरै खुसी छु कि सचिन सरले पनि ट्वीट गर्नुभएको छ । आशा छ मैले पक्कै मद्दत पाउनेछु ।’

मेस्सी बने तेस्रो पटक फिफा उत्कृष्ट वर्ष खेलाडी

काठमाडौँ । अर्जेन्टिनाका स्टार फुटबल खेलाडी लियोनल मेस्सीले फिफाको उत्कृष्ट वर्ष खेलाडी अवार्ड २०२३ जितेका छन् । मंगलबार बिहान लन्डनमा सम्पन्न समारोहमा कीर्तिमानी आठ पटकका बलोन डी ओर अवार्ड विजेता मेस्सीले फिफा अवार्ड पनि तेस्रो पटक जितेर कीर्तिमान कायम गरेका छन् ।

यो अवार्डका लागि मेस्सीले नर्वेका एर्लिङ हालान्ड र फ्रान्सका केलियन एम्बाप्पेलाई पछि पारे । मेस्सीले राष्ट्रिय टोलीका प्रशिक्षक र कप्तानका साथै विश्वभरका खेल पत्रकार र समर्थकहरूले गरेको मतका आधारमा यो अवार्ड पाएका हुन् ।

मेस्सी र हालान्डले समान ४८ अङ्क प्राप्त गर्दा राष्ट्रिय टिमका कप्तानहरूको मतका आधारमा विजेता घोषणा गरिएको हो । केलियन एम्बाप्पेले भने ३५ अङ्क प्राप्त गरेका थिए ।

युरोप बाहिरको लिग खेल्ने खेलाडीले यो अवार्ड जितेको पहिलोपल्ट हो ि मेस्सी अमेरिकी मेजर लिग सकर (एमएलएस) मा क्लब इन्टर मियामीबाट खेल्ने खेलाडी हुन् ि यसअघि, युरोपबाट खेल्दा पनि मेस्सीले यो अवार्ड सन् २०१९ र २०२२ मा जितेका थिए ।

यसैगरी आइटाना बोनमाटी पहिलो पटक फिफाको उत्कृष्ट महिला खेलाडी घोषित भएकी छन् । उनले २०२३ मा स्पेनलाई आफ्नो पहिलो विश्वकप उपाधि र बार्सिलोनालाई घरेलु र युरोपेली ट्रेबल गर्न महत्त्वपूर्ण योगदान गरेकी थिइन् ।

बोनमाटीले लिन्डा काइसेडो र जेनिफर हर्मोसोकोलाई पछि पारिन् । यसैगरी, मेरी इर्प्स लगातार दोस्रो वर्षको लागि उत्कृष्ट फिफा महिला गोलकिपरबनिन् । सरिना विरम्यानलाई २०२३ को लागि उत्कृष्ट महिला प्रशिक्षक घोषित गरिएको छ ।

पुरुषतर्फ भने इडरसन २०२३ को उत्कृष्ट फिफा पुरुष गोलकिपर घोषित भएका छन् । म्यानचेस्टर सिटीको ऐतिहासिक ट्रेबल जित्ने अभियानलाई ३० वर्षीय इडरसनलाई सम्मान गरिएको हो । इडरसन २३ अङ्कका साथ शीर्ष स्थानमा रहे, थिवाउट कोर्टोइस (२० अङ्क) र यासिन बौनु (१६ अङ्क) मा सिमित भएका थिए ।

म्यानचेस्टर सिटीका पेप ग्वार्डिओला उत्कृष्ट फिफा पुरुष प्रशिक्षक २०२३ घोषित भएका छन् । इटालियन जोडी लुसियानो स्पालेट्टी १८ अङ्क र सिमोन इन्जाघी ११ अङ्क र ग्वार्डिओला २८ अंकसहित उत्कृष्ट घोषित भएका हुन् ।

यसैगरी ब्राजिलका मिडफिल्डर गुइलहेर्मे मद्दुगाको उत्कृष्ट गोलकर्ता घोषित भए । उनलाई पुस्कस अवार्ड प्रदान गरिएको थियो । ह्युगो ड्यानियल “टोटो” इनिगेजलाई २०२३ को लागि फिफा फ्यान अवार्डबाट सम्मानित गरिएको छ ।

मे २०२३ मा बाराकास सेन्ट्रल विरुद्धको अर्जेन्टिना प्राइमरा डिभिजनको खेलमा आफ्नो छोरालाई खुवाउँदै गरेको कोलोन डे सान्ता फे फ्यान भाइरल भएका थिए । यस्तै,ब्राजिलले फिफा फेयर प्ले अवार्ड हात पारेको छ ।

मध्यपुर.....

प्रत्योजन गर्ने निर्णय समेत गरेको छ ।

वैठकमा वडा नं. ४ का वडाअध्यक्ष बालकृष्ण पात्या श्रेष्ठ, वडा नं. ८ का वडाअध्यक्ष रमेश थापा श्रेष्ठ, वडा नं. ७ का वडाअध्यक्ष कृष्णकुमार प्रजापति, वडा नं. ९ का वडाअध्यक्ष सानुकाजी राजवाहक, नगरसभा सदस्य शेखर थापामगर, रविन सिजापति, उमेश श्रेष्ठ, रामचन्द्र थापामगरलगायतले विविध विषयमा आफ्नो धारणा राख्दै थप जिज्ञासा राख्नुभएको थियो ।

वैठकमा उपप्रमुख विजयकृष्ण श्रेष्ठले चालु आर्थिक वर्षको राजश्व संकलन तथा आन्तरिक आम्दानीको अर्धवार्षिक समिक्षा प्रस्तुत गर्दै विकास निर्माणको गतिलाई थप तिव्रता दिनुपर्ने आवश्यक रहेको बताउनुभयो ।

नगरप्रमुख सुरेन्द्र श्रेष्ठले नगरपालिकालाई विधिसम्मत र पारदर्शी ढंगले सञ्चालन गर्ने उद्देश्य अनुसार नगरसभाको हिउँद अधिवेशन अन्तर्गत केही आवश्यक ऐन कानून निर्माणका लागि बैठक राखिएको जानकारी दिँदै वित्तिय सुशासन कायम राख्दै विकास निर्माणलाई थप जनसहभागितामूलक बनाउँदै लैजाने बताउनुभयो ।उहाँले नगर सभा सदस्यहरूले राखेका जिज्ञासालाई समाधान गर्दै जनप्रतिनिधिहरूले जनताको सेवकको रुपमा काम गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

एमालेबाट निर्वाचित जनप्रतिनिधिहरूबाट मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको नवौं नगरसभा बहिष्कार गरिएको छ। एमालेबाट निर्वाचित भएका वडा न ४ का अध्यक्ष बाल कृष्ण श्रेष्ठ सहित एमालेबाट निर्वाचित जनप्रतिनिधिहरूले मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको नवौं नगर सभा बहिष्कार गरेको हो।

मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको नगरप्रमुख सुरेन्द्र श्रेष्ठले प्रस्तुत नेपाल कोरिया मैत्री नगरपालिका अस्पताल संचालन तथा व्यवस्थापन विधेयक -२०८० मा असहमती जनाउँदै, अस्पताल व्यवस्थापन समितिमा वडा नं ४ बाट वडा अध्यक्ष स्वयमलाई अनिवार्य उपस्थिती गराउनु पर्ने र मागको सम्बोधन नभए बैठक बहिष्कार गर्ने चेतावनी दिएका थिए।

नगरप्रमुखले सो विषयमा अरु वडाहरूबाट पनि सहभागिताको लागि माग आएको सबै वडालाई समेट्न नसकिने ,समिती ठूलो हुने भएकोले उप-समितिहरूमा वसेर अस्पताललाई अगाडी वढाउन सहयोग गर्नुस भनी कुरा राखेपछी वडा न ४ का अध्यक्षको नेतृत्वमा वडा न -७

का अध्यक्ष सहित एमालेबाट निर्वाचित जनप्रतिनिधिहरु हलबाट बाहिरिएको जानकारी प्राप्त भएको छ।

नेपालभाषाका.....

अध्ययन विश्वकै कुनाकाप्चामा बसेर गर्न सकिने गरी अधि बढ्नुपर्ने बताइन् । ‘अहिले २१औं शताब्दीको विकसित प्रविधिको सहायताले हामी एकैछिनमा संसारभरीका हरेक विषयवस्तु संसारको जुनै ठाउँमा बसेर पनि हेर्न सक्छौं । हाम्रो नेपालको बारेमा लेखिएका सामग्री, अध्ययन, अनुसन्धानलाई पनि विश्वव्यापीकरण गरिनुपर्छ’, उपप्रमुख ङंगोलले भनिन् । ‘त्रिवि नेपालभाषा केन्द्रीय विभागले बनाएको यो ईलाइब्रीमा काठमाडौं महानगरपालिकाले पनि सहकार्य गर्न पाउँदा खुसी लागेको छ । अधि बढ्नुस, साथ दिन हामी छौं ।’

विभागकै प्राङ्गण ललितपुरमा आयोजित एक कार्यक्रमका बीच कामपा उपप्रमुख ङंगोलले नेपालभाषा केन्द्रीय विभागको ईलाइब्रीको समुद्धाटन गरेकी थिइन् । काठमाडौं महानगरपालिकाको आर्थिक सहयोगमा विभागले ईलाइब्री बनाएको हो । कामपाले ईलाइब्री बनाउन अहिले ५० लाख रुपैयाँ उपलब्ध गराएको र यसलाई अपग्रेड र अपडेट गर्दै जानको लागि महानगरपालिका थप बजेट उपलब्ध गराउने प्रतिवद्धता पनि ङंगोलले व्यक्त गरिन् ।

त्यस्तै त्रिभुवन विश्वविद्यालय नेपालभाषा केन्द्रीय विभागका प्रमुख सहप्राध्यापक डा. राजनलाल जोशीले अहिले करीव चार हजार पुस्तकहरु ईलाइब्रीमा अपलोड भइसकेको र यसमा नेपालभाषा, नेवार र नेपालकै भाषा, कला, साहित्य, संस्कृति सम्बन्धि लेखिएका

हरेक पुस्तकहरु, पुराना थ्यासफू लगायतका ऐतिहासिक लिखित सामग्रीहरु खोजी खोजी यसमा अपलोड गर्ने लक्ष्य रहेको जानकारी दिए । मन्तव्यको क्रममा विभागका प्रमुख सहप्राध्यापक डा. जोशीले नेपालभाषा क्षेत्र र नेवार समुदायले विभागलाई प्राज्ञिक मञ्चको रुपमा सदुपयोग गर्न पनि आह्वाण गरे । ‘यो विभाग अध्ययन, अनुसन्धानको थलो हो । अध्ययन, अनुसन्धानको क्षेत्रलाई व्यापक र सहज पनि बनाउनलाई हामीले ईलाइब्री ल्यायौं । नेपालभाषा क्षेत्र र नेवार समुदायले ईलाइब्रीको साथमा यो विभागलाई प्राज्ञिक थलोको रुपमा सक्दो सदुपयोग गर्नुहोस्’ डा. जोशीले भने । अमलदाभमगा लउ वेबसाइटमार्फत उक्त ईलाइब्रीमा अपलोड भएका पुस्तकहरु संसारको कुनै पनि कुनाकाप्चामा बसेर पढ्न सकिने विभागले जनाएको छ ।

कार्यक्रममा उपप्राध्यापक डा. वज्रमुनि वज्राचार्य, पाटन संयुक्त क्याम्पसका प्रमुख डा. लक्ष्मण वीर सिंह कुवंर, रत्नराज्यलक्ष्मी क्याम्पसका प्रमुख प्रा.डा. जीवनधर ञ्जवाली, प्रमुख, नेवा: देय् दबूका अध्यक्ष पवित्र बज्राचार्य,

नेपालभाषा केन्द्रीय विभागको विद्यार्थी संगठन लुमन्ति दबूका अध्यक्ष रामेश्वर श्रेष्ठलगायतकले आआफ्नो विचार राखेका थिए । सोही कार्यक्रममा पुष्पदेवी छात्रवृत्ति, खैगुलि छात्रवृत्ति, योगवीर सिंह विद्वत्वृत्ति लगायतका छात्रवृत्ति प्रदान गरिएको थियो । साथमा नेपालभाषा स्नातकोत्तर विषयमा उत्कृष्ट अंक ल्याउने विद्यार्थी, उत्कृष्ट अनुसन्धान लगायतलाई सत्यहिरा पुरस्कार, पियूष पदक, श्रेष्ठ पदक लगायतका पुरस्कार पनि प्रदान गरिएको थियो । ई लाइब्ररीमा निर्माणमा आर्थिक, भौतिक र विभिन्न प्रकारले सहयोग गरेका सहयोगीहरूलाई पनि सम्मान गरिएको थियो । सूचना प्रविधि विभागका महानिर्देशक प्रेमशरण श्रेष्ठ, नेपालभाषा केन्द्रीय विभागका निवर्तमान प्रमुख प्रा. डा. ओमकारेश्वर श्रेष्ठ, पूर्व प्रमुख प्रा. प्रेमशान्ति तुलाधर, पूर्व प्रमुख सहप्रा. सिर्जना प्रधान लगायतको कार्यक्रममा उपस्थिती रहेको थियो ।

बौद्ध.....

रुपले मनाइने एक मौलिक पर्व हो । विभिन्न स्वरूपका बुद्ध र विहारका गुरु पुरोहितलाई आ-आफ्नो मनोकांक्षा पुरा हुने अपेक्षासहित सर्वसाधारणले गरिने दान नै सम्यक दान पर्व हो ।

सम्यक दानका लागि भक्तपुरको क्वाठण्डौ प्रशन्नशील महाविहार, साकोथा चतुर्ब्रम्ह महाविहार, गोल्मढी मङ्गल धर्मदीप विहार, इटाछें जयकिर्ति महाविहार (थथुवहि) र भार्वाचो बौद्ध समकृत विहारको दीपंकर गरी पाँच दीपंकर बुद्धहरु एवं प्रशन्नशील महाविहारका क्वाचपालदेवता, सम्यक दान दाताको कूलदेवता, थासंघो (सुवर्ण चैत्य), चार लुँघो (सुवर्ण दीपंकरहरु) तथा प्रशन्नशील महाविहारका स्थविर आजु, गुणकिर्तिमहाविहार (थिमि) का उपाध्यायगुरुजू एवं मुलपूरोहित गुरुजुहरुलाई भक्तपुर जयकिर्ति महाविहार थथुवहीस्थित भुईँख्यल क्षेत्र अर्थात दुधपाटीस्थित नपुखु परिसरमा जम्मा गरिएको थियो ।

सम्यक दानमा भूमिमा उब्जाउ हुने सबै प्रकारका अन्न, गेडागुडीहरुका साथै फलफुल र मिठाई दान गरिन्छ । साथै धान, चामल, लड्डु (रोटी र सख्खर मिलाई बनाएको विशेष प्रकारको लड्डु), पुरी र दक्षिणा दान गरिन्छ । त्यस्तै सम्यक भोजनमा सहभागी गृहस्थ भिक्षुहरु बज्राचार्य र शाक्य वर्गहरुलाई धानचामल, लड्डु, पुरी र दक्षिणा दान दिइन्छ । यस पर्वमा दान गर्ने दाताले परम्परागत रुपमा स्थापना भएका बौद्ध विहारहरुमा दीक्षित भई गृहस्थ बौद्ध भिक्षुहरु शाक्य र बज्राचार्य बन्देहरुलाई भोजन, अन्न र दक्षिणा दान गरी भव्य रुपमा मनाउँदै आएको छ ।

सम्यक दानपर्व बुद्धको पालादेखी चल्दै आएको विश्वास रहेता पनि ऐतिहासिक प्रमाणको रुपमा

लिच्छवीकालिन धार्मिक राजा वृषदेवको पालामा शुरु भएको हो । काठमाण्डौं उपत्यकामा साँस्कृतिक सम्यक दान पर्व नियमित र ऐच्छिक रुपमा चल्दै आएको छ । काठमाण्डौंमा प्रत्येक १२ वर्षमा एकपटक स्वयम्भुको भुईँख्यलमा र ललितपुरमा ५ वर्षमा एकपटक नागवहालमा सम्यक दान पर्व मनाईन्छ भने भक्तपुरमा प्रत्येक वर्ष माघे संक्रान्तीको दिन नियमित रुपमा यो साँस्कृतिक पर्व मनाईँदै आएको छ ।

भक्तपुरमा सम्यक भोजन दान पर्व ने.सं.७८७ सालमा भक्तपुर चतुर्ब्रम्ह महाविहारका वज्राचार्य जयरत्नले स्थापना गर्नु भएको थियो । उहाँले सम्यक दान आयोजना गरिएको भक्तपुर इटाछेंस्थित थथुवहि (जयकिर्ति महाविहार) त्यस समयमा जीर्ण भएकोले जयरत्नले जिर्णोद्धार गरेको ईतिहासमा उल्लेख छ । जयरत्नले सम्यक दानपर्व नियमित रुपमा प्रत्येक वर्ष आयोजना गर्न करीव ३ सय ६० रोपनी जग्गाको आयस्ता व्यवस्था गरिएको थियो । जयरत्न पछि वहाँका छोराहरु जयमुनि, जयधर्म, जयचन्द्र र नाति पूर्णराजले भव्य रुपमा सम्यक दानपर्व आयोजना गरी सुवर्ण दीपंकर स्थापना गरिएको थियो ।ने.सं.१०४४ सालमा भक्तपुर क्वाठण्डौ विश्वकर्माछें टोलका शाक्यभिक्षु जुजुरत्नले ऐच्छिक सम्यक दान आयोजना गर्दा भक्तपुरका प्रमुख पाँच दीपंकरहरु, सुवर्ण देवता सहित लोकेश्वर, स्वयम्भू तथागत, सांखुको वज्रजोगिनी, नमोबुद्ध, जनवहाद्य, बनेपा, पनौती, श्रीखण्डपुर, नाला, सांगा, थिमि आदि ठाउँमा रहेका दीपंकर तथागतहरु समेत उपस्थित भएको ऐतिहासिक तथ्य रहेको पाईन्छ ।

सप्ताह....

केन्द्रीय सदस्य मलिशा श्रेष्ठ लगायत उपत्यकाका २१ पशु सेवा शाखाका प्रतिनिधिको सहभागीतामा रहेको थियो ।

कार्यक्रमको उद्घाटन प्रमुख अतिथिद्वारा व्यानर पढेर गरिएको थियो । उक्त कार्यक्रममाा सोही कार्यालयका प्राविधिक अधिकृत होमबहादुर थापाले स्वागत मन्तव्यका क्रममा स्वस्थ्य जीवनयापनका लागि स्वस्थ्य मासुका परिकार तथा अण्डाको प्रयोगमा व्यापक जनचेतनमा अभिवृद्धि गर्न सक्दो प्रयास गर्नु कार्यक्रमको प्रमुख लक्ष्य रहेको बताएका छन् ।

उक्त कार्यक्रमका अध्यक्ष तथा अधिकृत प्रधानले प्रगति प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्दै बागमती प्रदेश अन्तर्गत काठमाण्डौ, भक्तपुर र ललितपुरका ३ जिल्ला २१ स्थानीय तहमा मात्रै कुल मासु उत्पादन ६२,६८,५०८के.जी.रहेको मा हाँस/कुखुराको मासु उत्पादनको हिस्सा २७,२६,८०० के.जी. रहेको तथ्यांक प्रस्तुत गर्दै अण्डा उत्पादनको मात्रा १७,५३,६३,५०६ गोटा रहेको जानकारी गराएका थिए । कार्यक्रम सफल पार्न विविध कार्ययोजना बनाई ८ सामुदायिक विद्यालयका २४११ विद्यार्थीलाई ७६२० सरकारी

अस्पतालका ६६ विरामीलाई २१०, २ वटा इटा उद्योगका २६५ मजदुरलाई १४०० तथा २ वृद्धाश्रमका ५५ विरामीलाई ४२० गरि उक्त कार्यक्रम मार्फत जम्मा २७९७ व्यक्ति लाभान्वित भएको र ९६५० गोटा अण्डा वितरण गरिएको जानकारी गराए ।

सो कार्यक्रममा सम्मानित जोशीले पत्रकारिताका क्षेत्रमा आफूले प्राप्त गरेको सम्मानले थप जिम्मेवारीका साथ अधि बढ्न प्रेरित गरेको बताए । कार्यक्रमको क्रममा चन्द्रागिरी नगरपालिका पशु सेवा शाखा प्रमुख ब्रदीनाथ पौडेल, गोदावरी नगरपालिकाका प.से.शाखा प्रमुख ईश्वरप्रसाद घिमिरे, चाँगुनारायण नगरपालिका प.से.शाखा प्रमुख खड्क कुमार मैनाली, बागमती गाउँपालिका प. से. प्रमुख रामप्रसाद अधिकारीले अन्तरक्रियामा भाग लिँदै स्वस्थ्य मासु तथा अण्डा सेवनका क्रममा पशु स्वास्थ्य अवस्था लगायत भ्याक्सिनेसनका प्रभाव र असरका बारेमा ध्यान दिनुपर्ने बताउँदै आगामी कार्यक्रम थप प्रभावकारी बनाउनका लागि सुझाव दिएका थिए ।

सो कार्यक्रममा पशु सेवा तालिम केन्द्र बागमति प्रदेश ललितपुरका निमित्त वरिष्ठ तालिम अधिकृत, बासुदेव नाथले आगामी दिनमा पशुपालक किसानको उत्थानका लागि साताव्यापी रुपमा मात्रै नभई सहकार्य समन्वय र सहअस्तित्वको आधारमा निरन्तरता दिनुपर्ने कुरामा जोड दिएका छन् । यसैक्रममा प्रमुख अतिथि शर्मिला चापागाईंले सरकार र सरोकारवाला पक्ष एउटै ढुङ्गामा यात्ररत रहेपनि कतिपय कुरामा कार्यान्वयन पक्षमा जटिलता उत्पन्न रहेको जनाउँदै कुनै पनि दिवस साङ्केतिक रुपमा मनाउने भए तापनि यसलाई निरन्तरता दिन सकेमा लक्ष हासिल गर्न सहज हुने विचार व्यक्त गरेकी थिइन् ।

यहि पौष १७ बाट २४ सम्म चलेको साताव्यापी कार्यक्रम अन्तर्गत पहिलो दिन नमुना मच्छिन्द्र मा. वि.लगनखेल हुँदै क्रमशः मध्यपुर थिमि नगरपालिका-८ स्थित बोडे मा. वि. तथा सोही

ठाउँमा रहेको श्री घोमां जगत वि. बुढानीलकण्ठका विद्यार्थीका साथै टोखा नगरपालिका २ स्थित चण्डेश्वरी मा.वि. गोदावरी नगरपालिकास्थित श्री चण्डीदेवी आधारभूत विद्यालय डुकुछापका विद्यार्थीहरूको पोषण सुधारका निमित्त अण्डा वितरण गरि मासु र अण्डाको पौष्टिकताका बारेमा विस्तृत विवेचना गरिएको थियो ।

कार्यक्रमका अध्यक्षता गरेका भेटेरिनरी अस्पताल तथा सेवा विज्ञ केन्द्र ललितपुरका वरिष्ठ पशु विकास अधिकृत डा.रामप्रकाश प्रधानले अन्तरक्रियाका क्रममा अभिव्यक्त भएका जिज्ञासा तथा सुझावलाई सम्बोधन गर्दै कतिपय नीतिगत कुरामा कार्ययोजना बनाउन लागि तीनै तहका सरकारलाई सुझाव दिएर सहकार्य गर्न प्रभावकारी भूमिका खेल्ने बताउँदै

दिवसका क्रममा मात्र नभई आफ्नो क्षेत्रबाट इमान्दारीताका साथ चौपाया पशुहरुमा भ्याक्सिन लगाउन शुरुवात गरि १७ हजार पशुमा भ्याक्सिन लगाई सकिएको बताउँदै कतिपय सुझावलाई दुग्ध दिवसका क्रममा समन्वय र कार्यान्वयन गरिने बताएका छन् । कार्यक्रमको सहजकर्ताको भूमिका सोही कार्यालयका अधिकृत कृष्ण बहादु कार्कीले कुशलता पूर्वक निभाएका थिए ।

खुल्लामञ्च....

राखेको खुलामञ्चलाई खुला गरी बच्चादेखि वृद्धसम्मका जनतालाई आवश्यकता अनुसार क्रियाकलाप गर्न दिन उनीहरूले स्थानीय सरकारलाई आग्रह गरेका छन । ‘खेलमैदान काठमाडौंको आवश्यकता हो भन्ने कुरामा दुई मत छैन । तर खुलामञ्च सभा सम्मेलन गरी आएको ऐतिहासिक क्षेत्र हो। कयौं मूर्त र अमूर्त सांस्कृतिक सम्पदा भएको यो स्थल, ऐतिहासिक तथा राजनैतिक परिवर्तनको साक्षी पनि हो,’ प्रेस विज्ञप्तिमा उनीहरूले लेखेका छन्, ‘दुईवटा फुटबल ग्राउन्ड निर्माण हुँदा अन्य कार्यहरू हुन नसक्ने स्थिति देखिन्छ। जनताले ऐतिहासिक समयदेखि आफ्नो हक अधिकारको लागि आवाज उठाउने खुलामञ्चलाई यथास्थितिमा जोगाएर राख्नुको कुनै विकल्प छैन।’

अभियानले काठमाडौं महानगरपालिका वडा २८ का अध्यक्ष भार्दारा खड्गीलाई सो विषयमा ज्ञापन पत्र बुझाएका छन । उनीहरूले जनताले ऐतिहासक समयकाल देखी आफ्नो हक अधिकारको लागि आवाज उठाउने खुल्ला सार्वजनिक ठाउँ टुँडिखेललाई यथास्थितीमा जोगाएर राख्नुको कुनै विकल्प नभएको ज्ञापन पत्रमा जनाएको छ ।

‘यस मैदान सम्पदामा कुनै प्रकारको निर्माण वा हस्तक्षेप नितान्त गलत हो। परापूर्व काल देखि संरक्षित रहँदै आएको घाँसे मैदानलाई निरन्तरता दिएर हाल ताला लगाई रहेको खुल्ला मञ्च जनताको लागि खुल्ला गरी जनतालाई आवश्यकता अनुसारको क्रियाकलाप गर्न दिन स्थानिक सरकारलाई यस मुक्त टुँडिखेल अभियान अनुरोध गर्दछ ।’ ज्ञापन पत्रमा उल्लेख गरेका छन ।

यसअघि महानगरले खुलामञ्चमा ट्रिपल बेसमेन्ट पार्किङ बनाउने भनेको थियो। यो कुरामा पनि ‘मुक्त टुँडिखेल’ अभियानका अभियन्ताहरूले विरोध जनाएका थिए।

‘टुँडिखेलको अभिन्न अंग रहेको खुलामञ्चमामा केही निर्माण गर्नु भन्दा व्यवस्थापनमा जोड दिन हामी अनुरोध गर्छौं। यसको साटो रंगशाला तथा सानो टुँडिखेलमा फुटबल ग्राउन्डसँगै अन्य खेल खेल्ने स्थल बनाउन सकिन्छ,’ उनीहरूले विज्ञप्तिमा लेखेका छन्।

खुलामञ्च टुँडिखेलको अभिन्न अंग हो । सन् १९६७ मा ५२ प्रतिशत सार्वजनिक खुला क्षेत्र भएको टुँडिखेलको भूभाग क्रमशः सन् १९९० मा ३३ प्रतिशत, सन् २००० मा २५ प्रतिशत र सन् २०१७ सम्म आइपुग्दा १४ प्रतिशतमा खुम्चिन पुगेको छ । हाल यसको अतिक्रमण हुने क्रम बढ्दो छ ।

खुल्ला क्षेत्रको महत्वबारे जनचेतना अभिवृद्धि गर्न र पूर्णर् टुँडिखेलको स्वतन्त्रको लागि ‘मुक्त टुँडिखेल’ नामक अभियान कात्तिक २३ गते शनिवार २०७६ गते देखि सुरु भएको हो ।

एमी अवार्ड: ‘सक्सेसन’ र ‘द बियर’लाई ६-६ अवार्ड

काठमाडौँ । अमेरिकाको लसएन्जल्समा मंगलबार बिहान सम्पन्न ७५ औँ संस्करणको ग्राइमटाइम एमी अवार्डमा ‘सक्सेसन’ र ‘द बियर’ले समान ६ अवार्ड र ‘वीफ’ले ५ अवार्ड जितेका छन् । हलिउडमा भएको आन्दोलनका कारण निर्धारित मितिमा हुन नसकेको एमी अवार्ड आज विशेष देखिएको थियो । अवार्डमा कमेडी ड्रामाको टेलिभिजन सिरिज ‘सक्सेसन’ले ‘आउटस्ट्याण्डिङ ड्रामा सिरिज’को अवार्ड जित्दा सिरिजका लागि काइरन कल्किनले ‘आउटस्ट्याण्डिङ लिड एक्टर इन ड्रामा सिरिज’, सारा स्नोकले ‘आउटस्ट्याण्डिङ लिड एक्ट्रेस इन ड्रामा सिरिज’, म्याथु म्याकफेडेनले ‘आउटस्ट्याण्डिङ सपोर्टिङ एक्टर इन ड्रामा सिरिज’, जेसी आर्म्स्ट्रङले ‘आउटस्ट्याण्डिङ राइटिङ फर ए ड्रामा सिरिज’, मार्क माइलडले ‘आउटस्ट्याण्डिङ डिरेक्टिङ फर ए ड्रामा सिरिज’ गरी कूल ६ वटा फरक विधाको अवार्ड पोल्तामा पारे । त्यस्तै ‘द बियर’ले ‘आउटस्ट्याण्डिङ कमेडी सिरिज’ जित्यो । ‘द बियर’का लागि जेरेमी एलिन ह्वाइटले ‘आउटस्ट्याण्डिङ लिड एक्टर इन कमेडी सिरिज’, आयो एडीबिरीले ‘आउटस्ट्याण्डिङ सपोर्टिङ एक्ट्रेस

निफमा ४० देशका

काठमाडौँ । ‘नेपाल अन्तर्राष्ट्रिय चलचित्र महोत्सव’ (निफ)को सातौँ संस्करण आगामी चैत्र १ देखि ५ गतेसम्म आयोजना हुने भएको छ । अधिल्ला वर्षहरु जस्तै नेपाल चलचित्र तथा सांस्कृतिक प्रतिष्ठानको आयोजनामै महोत्सव हुन लागेको हो । मंगलबार राजधानीमा आयोजित एक कार्यक्रमका विच महोत्सवको घोषणा भयो । महोत्सवमा यो वर्षपनि अधिल्ला वर्षफैँ विश्वका विभिन्न कुनामा बनेका उत्कृष्ट फिल्म देखाइने जानकारी दिइएको छ । महोत्सवमा समसामयिक विषयमा स्वदेशी तथा विदेशी चलचित्रकर्मीका रोचक र अर्थपूर्ण छलफलका सत्र पनि रहनेछ । यसवर्ष महोत्सवका लागि ६० देशबाट ५०० बढी चलचित्र प्राप्त भएका थिए । आयोजकले यो संस्करणमा ४० देशका ८८ वटा फिल्म छानेको छ । छनौटमा परेका थुप्रै फिल्महरु कान्स, लोकान, बर्लिनाल आदि प्रतिष्ठित फेस्टिभलमा पनि प्रदर्शन भइसकेका छन् । फेस्टिभललाई राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय दुई भागमा विभाजन गरी दुवै भागमा फिचर चलचित्र, लघु फिल्म र वृत्तचित्र विधामा अवार्ड वितरण गरिनेछ । प्रतिस्पर्धामा रहेका फिल्मको प्रदर्शनसँगै महोत्सव अवधिभर फिल्म निर्माणका विभिन्न विधासँग सम्बन्धित रहेर कार्यशाला, छलफल र अन्तरक्रियाका कार्यक्रम पनि

इन ए कमेडी सिरिज’, इवोन मोस-वाचराचले ‘आउटस्ट्याण्डिङ सपोर्टिङ एक्टर इन ए कमेडी सिरिज’, क्रिस्टोफर स्टोररले ‘आउटस्ट्याण्डिङ राइटिङ फर ए कमेडी सिरिज’ र ‘आउटस्ट्याण्डिङ डिरेक्टिङ फर ए कमेडी सिरिज’को अवार्ड जिते । त्यस्तै ‘विफ’ले ‘आउटस्ट्याण्डिङ लिमिटेड सिरिज’को अवार्ड जित्दा ‘विफ’का लागि स्टेभन युथुनले ‘आउटस्ट्याण्डिङ लिड एक्टर इन ए लिमिटेड सिरिज अर टीभी मुभी’, अलि बोडले ‘आउटस्ट्याण्डिङ लिड एक्ट्रेस इन ए लिमिटेड सिरिज अर मुभी’ र लि सुड जिन ले ‘आउटस्ट्याण्डिङ राइटिङ फर ए लिमिटेड अर एन्थोलोजी सिरिज अर मुभी’ को अवार्ड जिते । अवार्डमा ‘द ह्वाइट लोटस’का लागि जेनिफर कोलिनले ‘आउटस्ट्याण्डिङ सपोर्टिङ एक्ट्रेस इन ए ड्रामा सिरिज’, ‘एवोट इलिमेन्टी’का लागि क्विन्टा ब्लेन्सनले ‘आउटस्ट्याण्डिङ लिड एक्ट्रेस इन कमेडी सिरिज’, ‘ब्ल्याक बर्ड’का लागि पल वाल्टर हाउसरले ‘आउटस्ट्याण्डिङ सपोर्टिङ एक्टर इन ए लिमिटेड सिरिज अर टीभी मुभी’, ‘डाहमर-मोन्स्टर: द जेफ्री डाहमर स्टोरी’का लागि निसी नास-बेट्सले ‘आउटस्ट्याण्डिङ सपोर्टिङ एक्ट्रेस इन ए लिमिटेड सिरिज अर टीभी मुभी’, ‘रूपल्स ड्राग रेस’ले ‘आउटस्ट्याण्डिङ रियालिटी-कम्पिटिसन सिरिज’, ‘द डेली शो अफ ट्रेभर नोआ’ले ‘आउटस्ट्याण्डिङ टक सिरिज’, ‘लास्ट विक टुनाइट विथ जोन ओलिभर’ले ‘आउटस्ट्याण्डिङ स्क्रिप्टेड भेराइटी सिरिज’ र ‘एल्टोन जोन लाइभ: फेयरवेल फ्रम डोजर स्टेडियम’ले ‘आउटस्ट्याण्डिङ भेराइटी स्पेसल’ अवार्ड जित्यो ।

८८ फिल्म देखाइने

आयोजना गरिनेछ । यस्ता छलफलले नेपाली चलचित्रको बौद्धिक विकासमा महत्त्वपूर्ण योगदान हुनेछ । यो वर्षपनि महोत्सवमा प्रदर्शन हुने चलचित्र क्यसएफएक्स सिनेमाका शाखाहरु सिभिल मल, लविम मल, भक्तपुर र छार्पा सेन्टरका हलमा प्रदर्शन हुनेछन् । यसका लागि क्यसएफएक्स सिनेमाघरसँग सहकार्य भएको छ । मोफसलमा पहिलो संस्करण सम्पन्न गरेको निफले यो सालबाट एकै समयमा अन्य प्रदेशहरुमा पनि महोत्सवलाई विस्तार गर्ने तयारी गरिरहेको छ । प्रदेशमा हुने फेस्टिभलमा भने महोत्सवमा विजेता बनेकासँगै दर्शकको रुचिमा परेका फिचर फिल्म प्रदर्शन गरिनेछन् । महोत्सव हुने प्रदेशको मिति र स्थान केही समयपछि सार्वजनिक गरिनेछ । महोत्सवमा अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिस्पर्धा अन्तर्गत सर्वोत्कृष्ट फिचर फिल्मलाई १५ सय अमेरिकि डलर राशि सहित गौतमबुद्ध अवार्ड प्रदान गरिनेछ । त्यस्तै राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय फिचर फिल्महरुबाट एउटालाई ‘चलचित्र समाजहरुको अन्तर्राष्ट्रिय महासंघ, आइएफएफएस इन अवार्ड प्रदान गरिनेछ । महोत्सवमा सर्वोत्कृष्ट वृत्तचित्रलाई एक हजार डलर राशिको माउण्ट एभरेष्ट अवार्ड, र सर्वोत्कृष्ट लघु चलचित्रलाई ५ सय राशिको बागमती अवार्ड प्रदान गरिनेछ । यसैगरी नेपाली प्रतिस्पर्धा अन्तर्गत उत्कृष्ट फिचर फिल्मलाई १ लाख नगद र ट्रफी, उत्कृष्ट सर्ट फिल्म र उत्कृष्ट वृत्तचित्रलाई ५० हजार नगद र ट्रफी प्रदान गरिनेछ । सर्ट फिल्ममध्येबाट उत्कृष्ट निर्देशकलाई ट्रफी प्रदान गरिनेछ, भने फिचर फिल्म तर्फका उत्कृष्ट निर्देशक, लेखक, छायांकार, अभिनेता र अभिनेत्रीलाई पनि ट्रफी प्रदान गरिने महोत्सव आयोजक संस्थाका चलचित्र तथा सांस्कृतिक प्रतिष्ठानका अध्यक्ष केपी पाठकले जानकारी दिए ।

चलचित्र ‘म्याउँ’ घोषणा, अनुप र उत्तमको प्रमुख भूमिका

काठमाडौँ । अभिनेता द्वय अनुप विक्रम शाही र उत्तम प्रधानको प्रमुख अभिनय रहने नेपाली चलचित्र ‘म्याउँ’ बन्ने भएको छ । माघे सक्रान्तिको अवसर पार्दै यसको प्रथम भाग घोषणा गरिएको छ । अनुपको लागि महत्वाकाङ्क्षी तथा उत्तमको कम व्याक रहने यो चलचित्रलाई लेखन, निर्देशन तथा निर्माण जय राज रायको रहनेछ । जय मिडिया म्यानेजमेन्टको प्रस्तुतिमा बन्ने यस चलचित्रमा प्रमुख भूमिकाको लागि अभिनेत्रीको भने टुङ्गो नलागेको निर्देशक रायले बताए । मानसिक रूपमा विक्षिप्त अवस्थाको ‘साइको किलर’, जसको आफ्नै समस्याग्रस्त अतीत छ । उसले समाजमा देखाउने आफ्नो उपस्थिति र त्यसबाट उत्पन्न हुने परिस्थितिको कथामा यो चलचित्र बन्न लागेको रायले बताए । उनले यस चलचित्रमा ‘ट्रिब्स्ट एन्ड टर्न’को भरपुर प्रयोग गरी शानदार अनुभव दिलाउन कुनै कसर बाँकी नराख्ने बताए ।

दक्षिण भारतीय चलचित्र सङ्गीतका प्रख्यात

पूर्व प्रेमीबाट रकम लिएपछि

एजेन्सी, सोल । फिल्म ‘म्यारी माई हजबेण्ड’ फेम्ड कोरियन अभिनेत्री पार्क मिन योङ विवादमा तानिएकी छन् । कोरियन ट्याबलेट डिस्प्याचले पूर्व प्रेमी काङ जोङ ह्युनबाट पैसा लिएको समाचार प्रकाशन गरेपछि उनी विवादमा तानिएकी हुन् । पार्क विश्वव्यापी रूपमा चिनिएकी कोरियन फिल्मकी लोकप्रिय अभिनेत्री हुन् । फिल्म ‘ट्वाट्स रङ विथ सेक्रेटरी किम’मा उनले निभाएको मी-सोको चरित्रले दर्शकले अहिले पनि उत्तिकै मनपराउँछन् । पत्रिकाका अनुसार काङले १ लाख ९० हजार अमेरिकी डलर पार्ककका खातामा पठाएका छन् । काङले यो रकम उनी आवद्ध एक कम्पनीबाट ऋणको रूपमा लिइएको र उक्त रकम पार्कको जीवनयापनका लागि दिइएको समाचारमा उल्लेख छ ।

काङ उनको कम्पनी र अन्य आवद्ध फर्मबाट ४५ दशमलव ७ मिलियन डलर हिनामिना गरेको आरोपमा मुद्धा फेलिरहेका छन् । अभिनेत्री पार्क र काङले केही महिना डेट गरेका थिए । पार्ककी बहिनी काङकै एक फर्मममा काम गर्छिन् । पार्कको बारेमा समाचार प्रकाशन भएपछि पार्कको एजेन्सीले उक्त समाचारको खण्डन गरेको छ । एजेन्सीले पार्कले गरेको भनिएको आर्थिक कारोबारको हाल सुक्ष्म अध्ययन भइरहेको र

एजे अलीमिर्जाक नौशाद अलीले सङ्गीत दिने यस चलचित्रमा दक्षिण भारतीय चलचित्रका पार्श्व गायक गायिका साई भिग्नेश, पद्मलताले स्वर दिनेछन् । साई चर्चित चलचित्र ‘कान्तारा’को गीत ‘बराह रूपम’ र पद्मलता चलचित्र ‘थानी ओरूभन’को ‘कान्नाला कान्नाला’ गीतबाट चिनिन्छन् । दक्षिण भारतीय चलचित्रकै प्रख्यात सिनेमाटोग्राफर आकाश कुमारको डिओपी रहने ‘म्याउँ’मा लक्ष्मण सुनारले एशोसियट निर्देशन तथा सम्पादन गर्नेछन् । यस चलचित्र चीनमा पनि रिलिज हुनेछ । जसको लागि चिनिया वितरक साउथ एसिया मेरीटाइम सिन्क रोड (फुजियान) ईन्टरनेसनल मिडिया को. लि. चलचित्रमा आवद्ध भइसकेको छ । जेनी खतिवडा राय, केन्द्र रेम्मी र प्रिन्स कुमार चौधरी सह निर्माता रहेको चलचित्रकी कार्यकारी निर्माता निशा खतिवडा हुन् । भुटानी चलचित्रमा अनुभव लिएका सुमन माफ्ठीको साउन्ड डिजाइन र सुदिप भण्डारीको भिएफएक्स रहनेछ । यसको विश्वव्यापी रिलिज लक्ष्य सन् २०२४ राखिएको छ ।

विवादमा कोरियन अभिनेत्री

त्यसबारे केही प्रमाण नभेटिएको दाबी गरेको छ । ‘फेब्कअरी २०२३ मा काङ जोङ ह्युनले अभिनेत्री पार्क मिन योङको बैंक खाता प्रयोग गर्ने गरेका विषयमा अनुसन्धान गरिएको थियो । अनुसन्धानबाट पार्कले गैर कानूनी काम नगरेको र गैर कानूनी काम गरेर उसले नाफा नलिएका अनुसन्धानबाट पुष्टि भएका छ । समाचारमा भनिएजस्तो १ लाख ९० हजार अमेरिकी डलर काङले पार्कको खातामार्फत प्रयोग गरेको हो । पार्कले उक्त रकम खर्चका लागि प्रयोग गरेकी थिइनन्, एजेन्सीले जारी गरेको विज्ञप्तीमा उल्लेख छ । एजेन्सीले पार्कको वचाउ गर्दै विज्ञप्ती जारी गरे पनि सर्वसाधारणले यो कुरा पत्याउन सकेका छैनन् ।

कोरियाका सेलिब्रेटीमा गरिने सार्वजनिक छानविन एसिया र पश्चिमा मुलुकका सेलिब्रेटीको भन्दा उच्च हुन्छ । एक अन्तरवातामा पार्कले काङसँगको सम्बन्धले आफूलाई मानसिक र भावनात्मक रूपमा अशान्त बनाएको खुलासा गरेकी थिइन् ।

उनले फिल्म ‘म्यारी माई हजबेण्ड’को बारेमा अनिश्चित रहे पनि निर्माताले आफू प्रति गरेको विश्वासका कारण यो फिल्ममा अभिनय गरेको खुलाएकी छन् ।

अर्जुन श्रेष्ठ

को-अडिनेटर

९८४९३००४१६, ९८४५७४९४१६

इन्द्रभक्त श्रेष्ठ

व्यवस्थापक

९८४९५०४७११, ९८१०३११०८७

थिमी बैक्वेट प्रा. लि.

मध्यपुर थिमि-३, चारदोबाटो टि.बी. अस्पतालको अगाडि

स्तरिय, उत्कृष्ट सेवा, हाईजेनिक परिकार, सुबिधा सम्पन्न ५५०० स्ववायर माथिका २ वटा ठूला हलको साथमा पर्याप्त पार्किङ सुविधा भएको शुभ-विवाह, व्रतबन्ध, सेमिनार, गोष्ठी लगायत अन्य सम्पूर्ण शुभ कार्यको लागि थिमी बैक्वेट प्रा. लि.

संवाद: अनुभव र व्यवस्थापनको उत्कृष्ट संयोग

यत्तु पार्टी भेन्यू

रेण्डम एण्ड क्याटरिङ संमिति

अष्टबज्र बज्राचार्य

मो.नं. : ९८४९३२३०७६७

हिराबज्र ज्वेलरी

मध्यपुर थिमि- ०४, शंखधरचोक, भक्तपुर

Hira Bajra Jewellery

Madhyapur Thimi-04, Shankhadhar Chowk, Bhaktapur

सदस्य

नेपाल सुनचौदी महासंघ

अध्यक्ष

हिरा ज्वेलर्स प्रा. लि.

पूर्व अध्यक्ष

त्यागम्व पुज, थिमि

नेपाल सुनचौदी व्यवसायी संघ

भक्तपुर शाखा

सल्लाहकार

नेपाल सुनचौदी व्यवसायी संघ

भक्तपुर, शाखा

पार्टी प्यालेसको दुनियाँमा

एक उत्कृष्ट नाम

शंखधर पार्टी प्यालेस

शंखधर चोक, मध्यपुर थिमि-४, भक्तपुर

फोन नं.: ०१-५०९३४८८

मोबाईल: ९८४९३६८५३५, ९८४९४९६९११

अत्याधुनिक सुबिधा सहित रमणिय पारिवारिक वातावरणमा विवाह, व्रतबन्ध तथा अन्य शुभकार्य लगायत सेमिनार, गोष्ठिका साथै विविध प्रदर्शनीको लागि सम्मनुहोस् ।

शुभ श्री बैक्वेट

(पार्टी प्यालेस)

सुविधा सम्पन्न रमणिय पारिवारिक वातावरणमा विवाह, व्रतबन्ध, तथा अन्य शुभकार्य लगायत सेमिनार एवं आउटडोर इनडोर क्याटरिङ्गका साथै कुक वेटरहरु चाहिएमा हामीलाई सम्मनुहोस् ।

सम्पर्क: ६६३८७३४, ९८४१४७७८५२, ९८४१८६५५९४

सिद्धिकालीचोक, मध्यपुर थिमि-४ भक्तपुर

प्रकाशक/कार्यकारी सम्पादक: दीपक श्रेष्ठ, सम्पादक: दीपिका श्रेष्ठ, व्यवस्थापक: दिवस श्रेष्ठ, कार्यालय: सुन्दरनगर, मध्यपुर थिमि-३, भक्तपुर, फोन: ६६३३६५२, ९८५११०२२७३, मुद्रण: धिम्ले अफसेट प्रेस, अनामनगर, web Portal : www.thimitimes.com.np/